

7. Yüksek İnsani Değerler Ödülleri, sahiplerine takdim edildi

Üsküdar Üniversitesi tarafından verilen 7. Yüksek İnsani Değerler Ödülleri sahiplerini buldu

Üsküdar Üniversitesi Seçici Kurulu tarafından 24 altın değeri yaşatmak amacıyla kamuoyu tarafından alanında örnek olan kişi ve kurumlara verilen Yüksek İnsani Değerler Ödülleri yedinci kez sahiplerini buldu. Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, insani değerleri yaşatmak için gösterdikleri çaba nedeniyle ödül sahiplerine teşekkür ettiklerini dile getirdi.

Prof. Dr. Nevzat Tarhan, ödüllü gençlerle buluştu

Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, 32. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti / Aydın Doğan Genç İletişimciler Yarışması'ndan yedi ödülle dönen genç iletişimcileri tebrik etti ve imzalı kitabını hediye etti.

HABERÜSKÜDAR

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi

Uygulama Gazetesi Sayı: 14 Yıl: 7 Nisan 2022

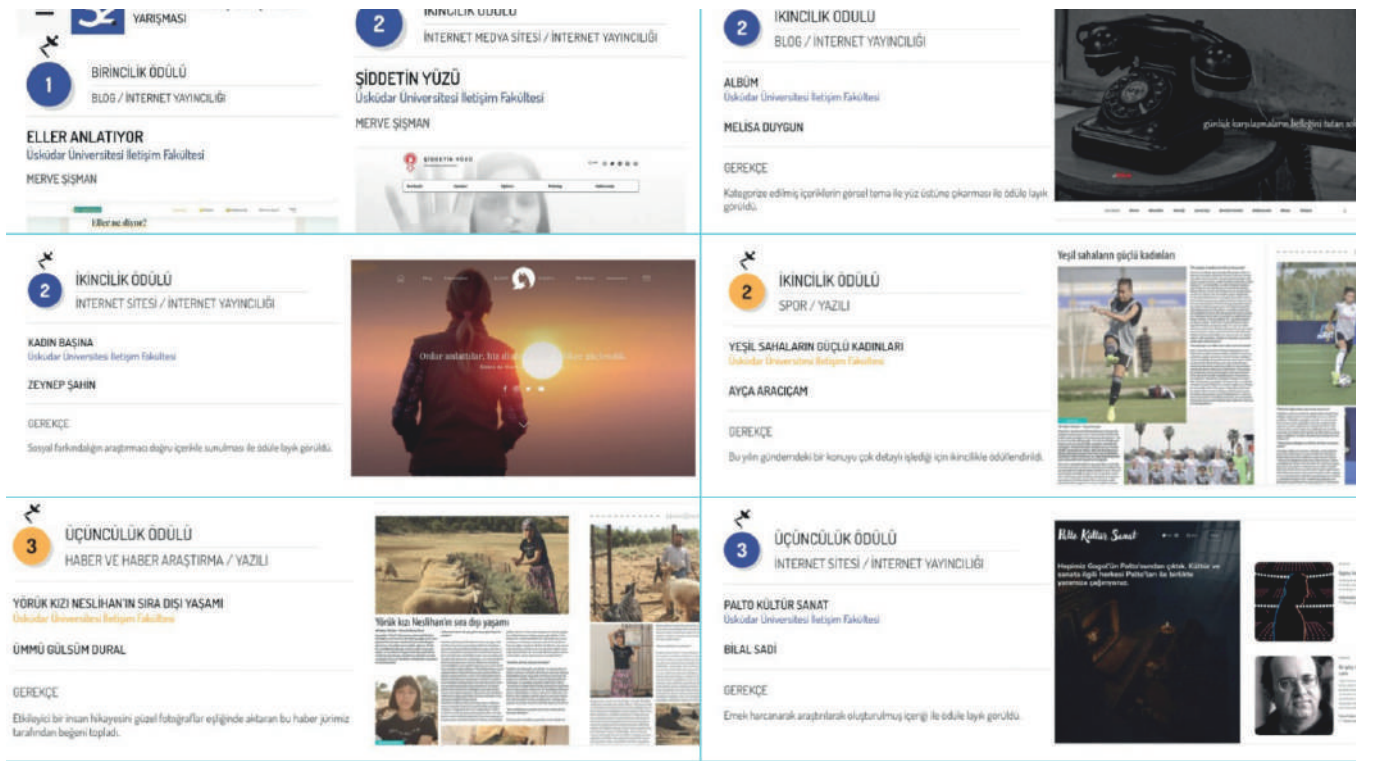
32. Genç İletişimciler Yarışması'ndan Üsküdar İletişim'e yedi ödül

İletişim alanında eğitim gören ve yeteneklerini keşfetme çabası içerisinde çeşitli projelere imza atan öğrencilerin katıldığı 32. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Aydın Doğan Genç İletişimciler Yarışması'nda Üsküdar İletişim'den altı öğrenci finale kalmayı başarmıştı. 7 Nisan Perşembe akşamı canlı olarak yayımlanan ödül töreninde öğrenciler derecelerini öğrendiler. Yazılı Dal'da yarışan eserler Emre Oral başkanlığında; Ayşe Özek Karasu, Ayşegül Aydoğan Atakan, Ercan Arslan, Gözde Tüzer, Gürcan Bilgiç, Mehmet Arslan, Mine Söğüt, Mustafa Bakacak, Niyazi Dalyancı ve Pınar Aktaş'tan oluşan jüri tarafından değerlendirildi. Yapılan değerlendirme sonucunda Üsküdar İletişim'den 2 öğrenci Yazılı Dal'da dereceye girdi.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü öğrencisi Ayça Aracıçam, Yazılı Dal Spor Kategorisi'nde Arş. Gör. Selin Maden danışmanlığında hazırladığı 'Yeşil Sahaların Güçlü Kadınları' isimli projesi ile ikincilik ödülünün sahibi oldu.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü öğrencisi Ümmü Gülsüm Dural, Yazılı Dal Haber-Haber Araştırma Kategorisi'nde Arş. Gör. Selin Maden danışmanlığında hazırladığı 'Yörük Kızı Neslihan'ın Sıra Dışı Yaşamı' isimli projesi ile üçüncülük ödülü aldı.

İnternet Yayıncılığı Dalı'nda yarışan eserler ise Bircan Özbaş başkanlığında; Feride Başbuğ, Hakan Gültaş, Murat Sabuncu, Oğuz Güven, Semra Kardeşoğlu ve Serkut Bozkurt'tan oluşan jüri tarafından değerlendirildi. Yapılan değerlendirmeler sonucunda Üsküdar İletişim'den 4 öğrencinin 5 projesi ödüllendirildi.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü öğrencisi Merve Şişman, İnternet Yayıncılığı Dalı Blog Kategorisi'nde Prof. Dr. Süleyman İrvan ve Arş. Gör. Selin Maden danışmanlığında hazırladığı 'Eller Anlatıyor' isimli projeye birincilik ve yine İnternet Yayıncılığı Dalı İnternet Medya Sitesi Kategorisi'nde 'Şiddetin Yüzü' isimli proje ile ikincilik ödülünün sahibi oldu.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü öğrencisi Melisa Duygun, sokak fotoğraflarından oluşan ve günlük yaşamın kaydını tutan çalışmasıyla İnternet Yayıncılığı Dalı Blog Kategorisi'nde Arş. Gör. Selin Maden ve Arş. Gör. Atilla Erdemir danışmanlığında hazırladığı 'Albüm' isimli projesi ile ikincilik ödülünün sahibi oldu.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Halka İlişkiler ve Tanıtım Bölümü öğrencisi Zeynep Şahin, İnternet Yayıncılığı Dalı İnternet Sitesi Kategorisi'nde Dr. Öğr. Üyesi Nihal Toros danışmanlığında hazırladığı 'Kadın Başına' isimli projesi ile ikincilik ödülünün sahibi oldu.

Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü mezunu Bilal Sadi, İnternet Yayıncılığı Dalı İnternet Sitesi Kategorisi'nde Dr. Öğr. Üyesi Özlem Çetin Öztürk ve Arş. Gör. Selin Maden danışmanlığında hazırladığı 'Palto Kültür Sanat' isimli projesi ile üçüncülük ödülünün sahibi oldu.

Üsküdar Üniversitesi yarışma sonuçlarına göre en çok ödül alan üniversiteler sıralamasında Türkiye genelinde ikinci, özel üniversiteler arasında ise birinci oldu.

İklim krizi kıtlığa sebep olabilir

3. sayfa

Gençler meslek peşinde

7. sayfa

Sporda engel tanımıyor

14. sayfa

7. Yüksek İnsani Değerler Ödülleri, sahiplerine takdim edildi

■ ÜHA Üsküdar Üniversitesi 7. Yüksek İnsani Değerler Ödülleri sahiplerini buldu

Üsküdar Üniversitesi Seçici Kurulu tarafından 24 altın değeri yaşatmak amacıyla kamuoyu tarafından alanında örnek olan kişi ve kurumlara verilen Yüksek İnsani Değerler Ödülleri yedinci kez sahiplerini buldu.

“Mikro Kredi” uygulamasının mucidi, Nobel Barış Ödülü sahibi, ekonomi profesörü Muhammed Yunus, “Farklılıklardan bağımsız olarak adil bir rekabet düzeninde barış, insanlık ve uzlaşmaya dayalı daha iyi bir dünya için geliştirdiği “Sosyal İş” modeli ve bu hayalini genç liderlere aktarmak için oluşturduğu eğitim programı ve farkındalık çalışmalarından dolayı” Yüksek İnsani Değerler Ödülü’ne layık görüldü. Bangladeş’te bulunduğu için törene çevrimiçi katılan Prof. Dr. Muhammed Yunus’un ödülünü kendisi adına akademisyen,

yazar ve Türkiye İsrafi Önleme Vakfı Kurucusu Prof. Dr. Aziz Akgül aldı.

Sağlık Eski Bakanı, 27. Dönem Ak Parti Erzurum Milletvekili Prof. Dr. Recep Akdağ’a Sağlık Bakanlığı görevini sürdürdüğü dönemde başta “Sağlıkta Dönüşüm Programı” olmak üzere “Dumansız Hava Sahası” gibi öncü projelere imza atması dolayısıyla Yüksek İnsani Değerler Ödülü verildi.

Yazar, çevirmen, düşünür merhum Cemil Meriç, dil, tarih, edebiyat, felsefe ve sosyoloji olmak üzere sosyal bilimlerin birçok alanında yaptığı araştırmalar, kaleme aldığı yazıları, eserleri ve yetiştirdiği sayısız öğrencisi ile düşünce insanı olarak kültür hazinemize yaptığı çok değerli katkıları, eserlerinde Doğu-Batı kültür hazinelerinin zengin ayrıntılarına yer vererek yeni nesillere aktarması dolayısıyla Yüksek İnsani Değerler Ödülü’ne layık görüldü. Merhum Cemil Meriç’in ödülü, kızı yazar Ümit Meriç’e verildi.

Ülkemizde çağdaş psikiyatrinin ve nöropsikiyatrinin kurucusu kabul edilen Ruh ve Sinir Hastalıkları Uzmanı merhum Ord. Prof. Dr. Mazhar Osman Uzman, eski usul tedavi yöntemleri yerine yeni nesil ruh hekimliği anlayışının gelişmesine katkıda bulunması, ruhsal rahatsızlıklar konusunda toplumsal değişime öncü olması, kurduğu laboratuvarlarla Türkiye’de nöro-psikiyatri dalının kurulmasına öncülük etmesi ve Cumhuriyet tarihinin ilk akıl hastanesinin kurulmasını hükümete teklif ederek bugünlere sağladığı katkı nedeniyle Yüksek İnsani Değerler Ödülü’ne layık görüldü. Törende Türkiye’nin ilk klinik nöropsikoloji laboratuvarının kurucusu Psikolog Prof. Dr. Öget Öktem Tanör’e Türkiye’nin ilk Klinik Nöropsikoloji Laboratuvarını kurması, üniversitelerden gönderilen psikologları, nöropsikolog olarak yetiştirip Nöroloji alanına kazandırdığı yetenekler ve bu bilim dalına yaptığı önemli katkılar nedeniyle Yüksek İnsani Değerler Ödülü takdim edildi.

Görme engelli motosiklet tamircisi Yılmaz Kazdal’a çocukluğundan bu yana görme engelli olmasına rağmen hayata küsmeyerek zor bir mesleği icra etmesi ve mücadelesiyle sadece engelli bireylere değil tüm topluma önemli bir rol model olması dolayısıyla 7. Yüksek İnsani Değerler Ödülü layık görüldü.

Törende bir diğer ödül ise eğitim hayatında zorluk yaşayan çocuklara ve gençlere destek sağlayan Kadın Hekimler Eğitime Destek Vakfı (KAHEV)’e verildi. KAHEV, maddi imkânsızlıklar nedeniyle zorluk yaşayan çocuklara ve gençlere destek sağlaması, Türkiye’nin birçok şehrindeki devlet okullarında kütüphane ve laboratuvarlar kurarak donanımlı nesillerin yetişmesine katkıda bulunması nedeniyle ödüle layık görüldü.

7. Yüksek İnsani Değerler Ödülü’nün sonuncusu ise kültür hazinemize değerli katkıları olan şair, yazar, düşünür ve siyasetçi merhum Sezai Karakoç’a verildi.

Üsküdar Gazetecilik, İLEDAK tarafından akredite edildi

■ Haber Üsküdar Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik programı İLEDAK tarafından 3 yıl süre ile akredite edildi.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi’nde Yeni Medya ve Gazetecilik programının isim değişikliğiyle Gazetecilik haline getirilen program İletişim Eğitimi Değerlendirme Akreditasyon Kurulu (İLEDAK) tarafından yapılan değerlendirme sonucunda İletişim Araştırmaları Derneği (İLED) tarafından verilen akreditasyonu almaya hak kazandı. Akreditasyon kararı İLED Başkanı Prof. Dr. Aysel Aziz imzasıyla Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi dekanlığına bildirildi.

İLED Başkanı Prof. Dr. Aysel Aziz imzalı yazıda şu ifadeler yer alıyor: “Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Programı hakkında İLEDAK Değerlendirme Ekibince hazırlanan Ara Değerlendirme Raporu, İLEDAK Tutarlılık Komisyonu

tarafından incelenmiş ve İLEDAK toplantısında görüşülmüştür. İLEDAK İletişim Eğitimi Değerlendirme Akreditasyon Kurulunun yaptığı değerlendirme sonucu, Gazetecilik programı için daha önce verilen 2 yıl akreditasyon kararının 5 yıla tamamlanması için ‘3 yıl geçerli akreditasyon’ kararı verilmiştir. İLEDAK’ın kararı, İLEDAK Yönetim Kurulu’nun 29 Ocak 2022 tarih ve 2022/01 sayılı kararı ile uygun bulunmuş ve onaylanmıştır. Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Programı, 20.02.2022 tarihinden 20.02.2025 tarihine kadar geçerli olmak üzere İLED Akreditasyon sertifikası almaya hak kazanmıştır.”

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nazife Güngör, Gazetecilik programının

İLED tarafından 5 yıllığına akredite edilmesinin diğer programlar için de teşvik edici bir örnek olduğunu, 2022 yılında Görsel İletişim Tasarımı ile Reklamcılık programlarının akreditasyon için İLED’a başvuru yaptıklarını belirtti.

İklim krizi olumsuz etkilerini her alanda gösteriyor

■ Haber Üsküdar – Emirhan Taştan, Ayça Aracıcam

İklim krizi, küresel ısınma ve aşırı tüketim gibi nedenlerle kirletilen atmosferin aşırı ısınması ve bu ısınma sonucu oluşan olağanüstü durumlara verilen isim.

Kullanılan fosil yakıtlar ve plastik ürünler yüzünden hayatımızın her noktasında kalıcı şekilde izler bırakıyor. İklim krizi sıcaklığı, sıcaklık kuraklığı, kuraklık susuzluğu tetikliyor ve ardından tarım olumsuz etkileniyor. İklim krizi dengesiz yağış ve sıcaklık oranları olarak karşımıza çıkıyor. Ani yağışlar yüzünden yaşanan sel baskınları insanları evsiz bırakıyor ve o insanlar göç etmek zorunda kalıyorlar.

Madagaskar'da kıtlık tehlikesi

Dünyada iklim krizi giderek büyürken, bu krizin en çarpıcı etkilerinden biri Madagaskar'da gözlemleniyor. Bu ülkede 4 yıldır yağmur yağmıyor. Geçtiğimiz 2021 yılı Ağustos ayında Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan bir habere göre, Birleşmiş Milletler yetkilileri Madagaskar'ı "dünyada 'iklim değişikliği kaynaklı kıtlık' görülen ilk ülke" olarak niteliyorlar. Gazetenin haberinde yaşanan kuraklığın son 40 yılın en kötü kuraklığı olduğu, ülkenin güneyindeki tarım topluluklarında büyük yıkıma yol açtığı, insanların hayatta kalabilmek için böcekleri yemeye başladığı aktarılıyor.

Gökhan Gültekin Karakaş: "Türkiye dünyanın zengin bir doğal miras alanı ve doğal laboratuvarı"

Çevre Koruma ve Ambalaj Atıkları Değerlendirme Vakfı (ÇEVKO) ile Almanya merkezli PRO Europe tarafından 26 yıldır verilen Yeşil Nokta ödülleri'nin 10'uncusunda yılın gazetesi ödülünü alan Milliyet'in çevre haberleriyle tanınan muhabiri Gökhan Gültekin Karakaş, en çevreci gazeteci kimliğiyle iklim krizi konusundaki sorularımızı cevapladı.

Gazeteci Gökhan Gültekin Karakaş iklim krizi konusunda şunları söyledi: "Dünyanın azalan doğal kaynakları karşısında insanoğlunun hoyratça tüketimi iklim değişikliğinin en büyük etkeni. Çünkü azalan kaynaklar insanoğlunun ihtiyaçlarını karşılamaya yetmiyor. Bu nedenle balık çiftliklerinin ya da endüstriyel ürünlerin artması yönünde bir çaba var dünya genelinde. Karbon emisyonu da bu çabanın sonucunda ortaya çıkıyor ve dünyadaki ısının bir buçuk dereceyi aşmasının bir felaketi getireceği gerçeği bilim insanları tarafından kabul ediliyor. Bu nedenle de 2030 yılına kadar karbon salınımını en aza indirerek, dünyanın ısın-

masını bir buçuk derecenin altında tutmak için bir çaba var. Bilim insanlarının tavsiyesi bu yönde. Eğer buna uyulmazsa 2030 yılından sonra doğal kaynaklarda büyük bir azalma meydana gelecek. Küresel iklim değişikliğinin dünyayı daha büyük bir tehditle yok etme aşamasına getireceği aşikâr. Türkiye'nin iklimi ve coğrafyası Avrupa'nın en iklimik, en seçkin özelliklerini barındırıyor. Türkiye jeopolitik konumuyla birlikte Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarından daha fazla türü barındırıyor. Canlı çeşitliliği açısından bitki ve hayvan çeşitliliği sayısında Türkiye Avrupa'nın önünde. Flora ve fauna olarak tabir edilen bu canlı çeşitliliği aslında insanlara çok fazla mesaj veriyor. Korumalıyız çünkü üç kıtanın birleşimi olan jeopolitik konumuyla Türkiye dünyanın zengin bir doğal miras alanı, doğal bir laboratuvarı."

İklim krizi Yeşilirmak'ı da vurdu

İklim krizi ve kuraklık nedeniyle son 30 yılda suyu büyük oranda azalan Yeşilirmak'ta adacıklar oluştu. Bu adacıklarda inekler rahatlıkla gezebiliyor. Azalan su seviyesi nehir yatağındaki kirliliği de gözler önüne serdi. Amasya, 2020 yılında Meteoroloji Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan kuraklık haritasında "olağanüstü kurak" bölgeler arasında gösterilmişti.

Güneydoğu Anadolu alarm veriyor

Meteoroloji Genel Müdürlüğü tarafından 2021 yılı için hazırlanan 12 aylık kuraklık haritasında Güneydoğu Anadolu'da Şanlıurfa, Mardin, Diyarbakır ve Batman; Doğu Anadolu'da Malatya; Akdeniz bölgesinde ise Burdur "olağanüstü kurak" şehirler olarak gösterildi.

Mehmet Reis: "İklim krizi tarımsal üretimi olumsuz etkiledi"

Reis Gıda Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Reis iklim krizinin gıda sektörü üzerindeki olumsuz etkilerini şu şekilde aktardı: "Dünyada küresel ve ekolojik krizin içinden geçiyoruz. Özellikle 2021 yılında ülkemizde iklim değişikliğine bağlı yaşanan kuraklık ve aşırı hava olayları nedeniyle tarımsal üretim olumsuz etkilendi ve mahsul kaybı yaşandı. Üretim maliyetlerinin artmasıyla ürün fiyatları da yükseldi. Fiyat istikrarı açısından bizim talebimiz, ürün arz ve talep dengesinin sürekli

takip edilmesi gerekiyor. Çünkü iklim şartlarına, rekolte miktarına, temel girdi fiyat ve maliyetlerindeki artışlara ve tarımsal durumlara göre çözüm üretmek daha sürdürülebilir olacaktır."

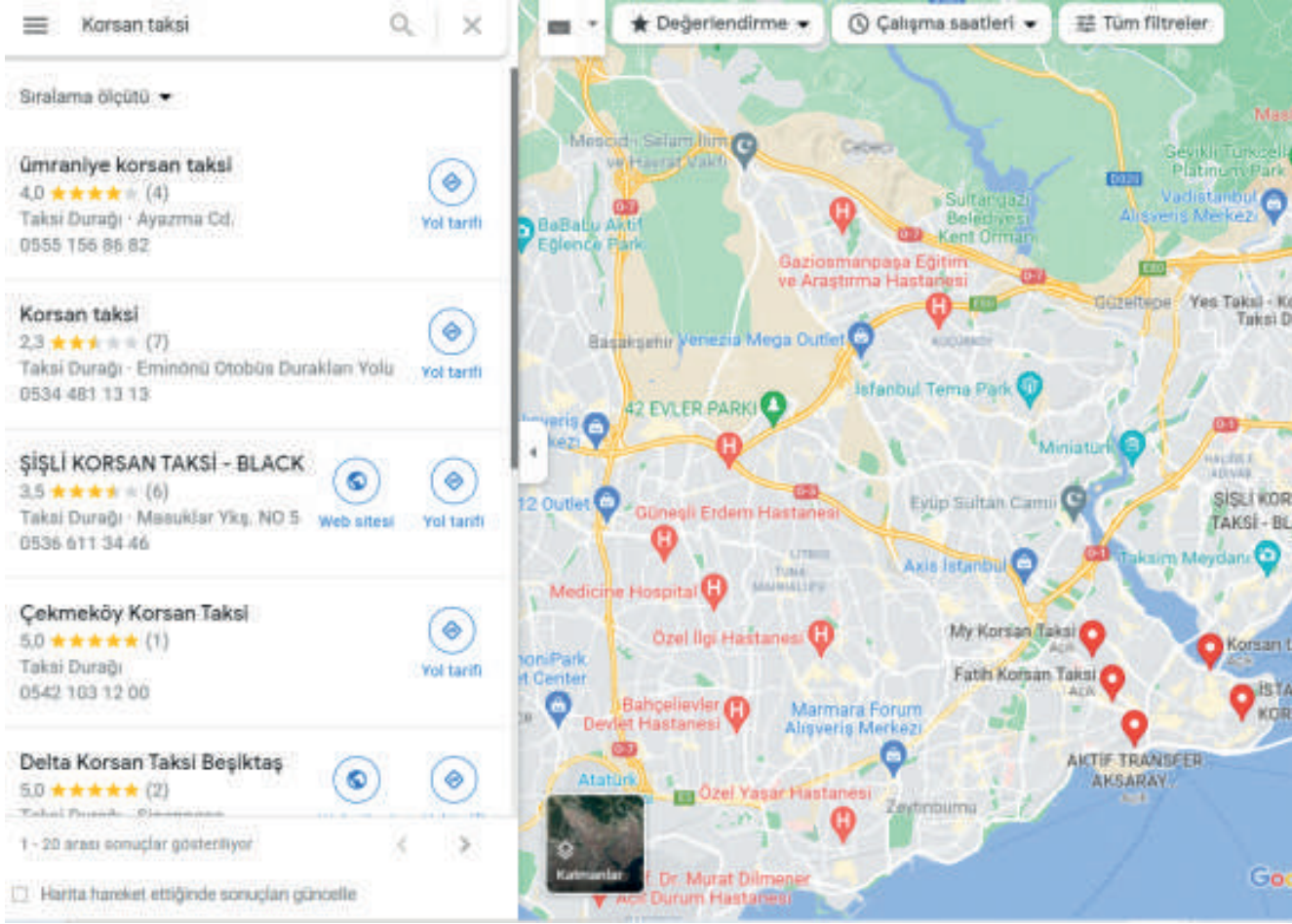
"Türkiye artık su fakiri bir ülke"

Mehmet Reis, tarımsal üretim konusunda yapılmaması gerekenler konusunda şunları söyledi: "Önerimiz, tarımsal üretimin sürdürülebilirliği için iklim değişikliği ve küresel ısınma konusunda gerekli adımların atılması gerekiyor. 45 yıldır bu sektörün içerisindeyim ve her defasında ülkemizin tarım ülkesi olduğunu söylüyorum. Küresel iklim krizinden en çok etkilenen ülkeler arasında yız. Ülkemizin tarım toprakları çok ciddi şekilde kuraklık ile boğuşuyor. Tarım ürünlerimiz, üretim süreçleri ve iklime ayak uyduracak şekilde planlanmalı ve hazırlıklı olunmalıdır. Az su ile daha çok verim alabileceğimiz ürünleri tercih etmeliyiz. Yağmur suyunu toplayıp, tutup yağmur hasadı yapmamız gerekiyor. Çünkü ülke olarak artık su fakiri bir ülkeyiz."

"Daha fazla tarıma yönelmeli ve üretmeliyiz"

Mehmet Reis yapılması gerekenler konusundaki önerilerini şöyle sürdürdü: "Ekonomik refaha ulaşmak ve enflasyonu düşürmek istiyorsak daha fazla tarıma yönelmeli ve üretmeliyiz. Ülkemiz, eğer tarımsal modernizasyon uygulamalarını kullanırsak, bu sorunu çözebilir."

“Korsan taksicilerin çoğu sarı taksicilik yapmış kişiler”

■ Haber Üsküdar – Melisa Duygun

Korsan taksiciler 1970’lerden bu yana illegal bir şekilde varlıklarını sürdürmekte. Korsan taksici, bir taksi plakasına sahip olmadan, kayıtsız biçimde ve hiçbir biçimde vergi vermeden yolcu taşımacılığı yapan kişilere deniliyor. Sosyal ağlarda tanıtımlarını yaparak faaliyetlerini sürdüren bu kişilere 1 Ocak 2022’den itibaren 9.125 TL idari para cezası uygulanmaya başladı. Ayrıca araç trafikten 60 gün süreyle men ediliyor. Korsan taksiyi tercih eden yolculara ise 607 lira idari para cezası kesiliyor.

Biz de bu haberimizde korsan taksicilik konusunu irdelemeye karar verdik. Öncelikle, Taksiciler Esnaf Odası Yazı İşleri Müdürü Adem Coşkunyürek ile konuştuk.

“Korsan taksiciler yüzde 50 indirimli yolcu taşıyorlar”

Korsan taksicilerin devlete hiçbir vergi vermeden, sayıları her yıl artarak günümüze kadar geldiklerini söyleyen Taksiciler Esnaf Odası Yazı İşleri Müdürü Adem Coşkunyürek, “Korsan taksiciler 1970’lerden beri illegal bir şekilde çalışanlardır. Son yıllarda günümüz teknolojisine ayak uydurarak yine kendileri gibi illegal olan ve akıllı telefon uygulamaları kullanan korsan duraklar mevcuttur. Korsan taksiyi tercih eden müşterilerin birinci nedeni diğer resmi taksilerden daha ucuz olmalarıdır. Bu yüzden tercih ediliyor. Korsan taksiler dönüştürme yolcu aldıkları için yüzde 50 indirimli yolcu taşıyorlar, iki taraf için de uyguna geliyor” dedi.

Adem Coşkunyürek korsan taksicilere idari para cezası ve trafikten menetmek gibi cezai yaptırımlar uygulandığını söyledi. Coşkunyürek, bir korsan taksici yakalandığında aracının 60 gün süreyle trafikten men edildiğini ve 2022 yılı itibarıyla 9 bin 125 lira idari para cezası kesilmeye başlandığını ifade etti. Korsan taksicinin bu suçu aynı yıl içerisinde ikinci kez işlediği tespit edildiğinde idari para cezasının iki katının uygulandığını belirtti. Korsan taksiye binen yolculara da idari para cezası uygulandığını hatırlattı.

Adem Coşkunyürek şunları söyledi: “İstanbul Emniyet Müdürlüğü Trafik Denetleme Müdürlüğü’ne bağlı Sivil Ekipler Amirliğiyle birlikte koordineli çalışarak korsan taşımacılık yaptığı tarafımıza ihbar edilen kişileri Sivil Ekipler Amirliğine bildiriyor ve gerekli müdahaleyi yaptırıyoruz” dedi.

“İstanbul’da tahmini 20-25 bin civarında korsan araç olduğu bilinmektedir”

Korsan taksicilik yaptığı tespit edilen sürücülerin ehliyetlerine ceza puanı getirilmesiyle korsan taksicilerinin sayılarının azalacağını söyleyen Adem Coşkunyürek; “Özel araçlarla yolcu taşımacılığı, resmi tahditli taksi plakalarının aynısını kopyalayıp yolcu taşımak, mahalle aralarında su isstasyonları, çay ocakları gibi yerlerde durak oluşturarak, mahalle sakinleri ile samimiyet kurarak şehir içinde ulaşımlarını sağlamak, turizm belgesi olan minibüs gibi araçlarla turist taşıyormuş gibi bahanelerle yolcu taşımak gibi çeşitli korsan taşımacılık yapan İstanbul’da tahmini 20-25 bin civarında korsan taksici olduğu bilinmektedir. 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu halen yetersiz. İstanbul’da sadece bu konuyla ilgili kurulan Sivil Ekiplerin yetersiz olduğundan ekip sayısının çoğaltılması ve denetimlerin sıklaştırılması gerekir. 2918 sayılı kanunda ufak bir düzenleme yapılarak bu illegal yapının önüne geçilebilir. İstanbul Taksiciler Esnaf Odası olarak, İçişleri Bakanlığı’na korsan taksicilik yaptığı tespit edilen sürücülerin ehliyetlerine ceza puanı getirilmesi için teklifimiz var. Bu teklifimiz hayata geçerse kimsenin bu işi yapacağını sanmıyorum” dedi.

“Sarı taksicilikten korsan taksiciliğe geçtim”

Bu haber kapsamında, korsan taksicilik yapan bir vatandaş ile de görüştüm. İsmi açıklamamamız koşuluyla bizimle konuşacağını söyledi biz de kabul ettik. 26 yaşında olan korsan taksici, 7 yıldır korsan taksicilik yaparak geçimini sağladığını söyledi. Resmi taksi duraklarıyla çok farklarının olduğunu söyleyen korsan taksici, en büyük farkın fiyat olduğunu söyledi: “Sarı taksinin 100 liraya

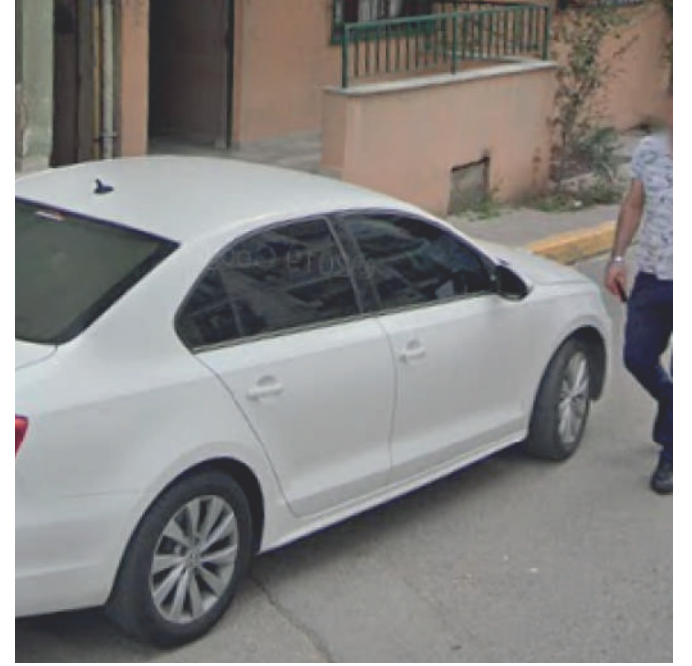
gittiği yere biz 50 liraya gidiyoruz. Ama talep çok olduğu için gittiğimiz yerde de yine aynı şekilde müşteri bulup geri dönüyoruz. Daha önce ticari taksi şoförlüğü yapıyordum. Sarı taksicilikten korsan taksiciliğe geçtim. Sarı taksi para kazanmıyordu. Evin kirası, araba bakımı, hiç para kazanamıyorduk. Şu anda bir korsan taksici günlük 700 lira kazanıyorsa, 300 lira masraf çıktıktan sonra 400 lira cebine kalıyor. Lüks araçlar kullanılıyor. Hepsisi klimalı, konforlu, düzgün araçlar. Yağmur yağsa bile temizliği hemen yapılıyor. Müşterilerimiz bu yüzden bizi tercih ediyor.”

Korsan taksicinin ücret konusundaki iddiasını test etmek için bir korsan taksi durağını arayarak, Beşiktaş-Bakırköy arası mesafesinin ne kadar olduğunu sorduk. 60 lira cevabını aldık. Resmi taksi durağı ise aynı mesafenin 140-150 lira civarı tutacağını söyledi.

“Nereye gidersek gidelim araçlarımız dolu geliyor”

İnternet üzerinden reklam yaptıklarını ve telefon numaralarını paylaştıklarını anlatan korsan taksici, “Herkesin ayrı ayrı bölgeleri var. Her durağın nereden baksanız 10-15 tane haritası vardır. İnternet siteleri de var. Korsan taksi yazıldığında direkt o çıkar. Hep aynı numaralar denk gelebilir bu yüzden. Karda, kışta, yağmurda aradıkları taktirde konum atmaları yeterli. Kapısından alınıp istediği yere götürüyoruz. Ama sarı taksi, “Yok ben oraya gidemem, orada trafik var” diyor. Bizim öyle bir sorunumuz yok. Trafik de olsa o yolu gidiyoruz. Çünkü gittiğimiz yoldan bir de geri dönüşümüz var. Nereye gidersek gidelim araçlarımız dolu geliyor” diyor.

“Korsan taksicilik yapanların çoğu sarı taksicilik yapmış kişiler”

Sarı taksicilikten geçimini sağlayamadığı için korsan taksiciliğe geçiş yaptığını anlatan korsan taksici, “Yedi yıldır korsan taksicilik yapıyorum. İki yıl da sarı taksicilik yaptım. Geçimimi sağlayamadığım için korsan taksicilik yapmaya başladım. Şu anda asgari ücret 4 bin 250 lira oldu. Benim ev kiram 2 bin 500 lira. Kiraya ve evin faturalarına nasıl yetişeyim bu maaşla. Korsan taksicilik yapanların çoğu daha önce ticari taksicilik yapmış kişilerdir. Korsan taksiye geçmişlerdir. Yoksa çok az kişi ben korsan taksicilik yapayım düşüncesindedir. Ben ortamı gördükten sonra karar vermiştim” ifadelerinde bulunuyor.

“Durakta 18 kişi çalışıyoruz”

Korsan taksici, aynı durakta 18 kişi çalıştıklarını, yakalanma korkusu yaşadıklarını ancak korsan taksicilik yapmaktan başka çarelerinin olmadığını belirtiyor: “Bile bile gidiyoruz havaalanına, otogarlara. Tabii ki belli saatlerimiz var. Otobüs hangi saat aralığında duruyor. Onları bildiğimiz için sıkıntı çok yaşamıyoruz. İki kez yakalandım. Ben yakalandığımda cezası 6 bin 500 lira idi. Şu anda 9 bin 125 lira oldu. Alınan tedbirler hiçbir şekilde çözüm değil.”

Tarihi eserler ilgisizlikten yok olma tehdidi altında

■ Haber Üsküdar – Çağla Kozan

Dünyanın en önemli ve en büyük metropoller arasında yer alan ve tarihi 3 bin yıl öncesine dayanan İstanbul birçok değerli tarihi esere sahip. Ancak bu tarihi eserlerden bazıları tahrip olmuş durumda ve yok olma tehlikesiyle karşı karşıya. Biz de Haber Üsküdar olarak bazı tarihi eserlerdeki tahribatı haberleştirerek tarihe not düşmek istedik.

Ömer Ağa Çeşmesi ilgisizlikten yok olma tehdidi altında

Ömer Ağa Çeşmesi, İstanbul'un fethinden sonra şehrin su ihtiyacını karşılamak amacıyla yapılmaya başlanan ve zamanla mimari sanatının eşsiz eserleri haline gelen tarihi çeşmelerden birisi.

Beyoğlu'nda Çukurcuma Caddesi üzerinde bulunan Ömer Ağa Çeşmesi 1541-1547 yılları arasında Şeyhülislam Muhittin Mehmet Efendi tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmış. İstanbul'un fethinden sonra Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılan Muhyiddin Molla Fenari Camisinin hemen kar-

şısında yer alıyor. Konumu itibarıyla çok özel bir noktada buluna eser, üzerinde kabartmalarla yazılmış kitabe ile de oldukça dikkat çekiyor. Bugün binaların arkasına dayanmış, işlevini kaybetmiş ve yok olmaya yüz tutmuş durumda.

Rum yetimhanesi harabeye dönmüş durumda

Büyükkada'da bulunan, Avrupa'nın en büyük ve dünyanın ise ikinci en büyük çok katlı ahşap yapıları olan Eski Rum Yetimhanesi harabeye dönmüş durumda. Büyükkada aslında birçok tarihi esere ev sahipliği yapıyor. Bunlardan birisi de 1964 yılında kapısına kilit vurulan Eski Rum Yetimhanesi.

Yetimhanenin bekçisi ile bazı internet kaynaklarından edindiğimiz bilgilere göre Yetimhane 1897 yılında Şark Ekspresi'ni işleten Fransız firma tarafından dönemin en başarılı mimarlarından Alexandre Vallauray tarafından otel olarak tasarlanmış ancak Osmanlı Devleti ile ada halkının da isteği doğrultusunda binanın otel olarak kullanılmasına izin verilmemiş. Bina 1903 yılına kadar işlevsiz kalmış. Sonrasında ahşap yapı dönemin en zengin Rum ailelerinden birine ait olan Andre-

as Stngros Vakfı tarafından satın alınmış ve başka bir Rum ailesi olan Zarifler'in himayesine verilerek yetimhane işleviyle hizmete açılmış. Uzun yıllar kimsesiz çocuklara ev sahipliği yapan yetimhane açıldıktan 61 yıl sonra 1964'de Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından kapatılmış.

Yetimhanenin bugünkü bekçilerinden E.B., yapının her gün yavaş yavaş çöktüğünü ve yok olan her bir parçasının binanın göz yaşı olduğunu belirtiyor. Bu görkemli ahşap yapının bir an önce hayata döndürülmesi gerektiğini, bu değerlerin yok olmasının büyük bir kayıp olacağını ekliyor. Büyükkada'nın tepesini süsleyen Eski Rum Yetimhanesi hayatta kalmak için tüm gücüyle direniyor.

İstanbul'un tarihi surları evsizlerin mekânı olmuş durumda

İstanbul'daki tarihi Bizans surları da bakımsızlıktan muzdarip. Roma İmparatorluğu döneminde İstanbul'u korumak için inşa edilen tarihi surlar bugün evsizlere ev sahipliği yapıyor. Uzunca bir süredir bakımsız bırakılan tarihi surlara kısa bir ziyaret ne derece tahrip edildiklerini görmemize yetiyor. Fatih Ayvansaray'da bulunan tarihi surlar evsizlerin mekânı olmuş durumda. Yüzyıllarca depremlere, savaflara meydan okuyarak günümüze kadar gelen surlar artık mücadele etmekten bitkin düşmüş insanları andırıyor. Çevre esnaflarından ismini vermek istemeyen bir yurttaş, "Tarihle iç içe olmak çok keyifli. Ancak surların bugün geldiği durumu görmek çok üzücü. Bu tarihi mirasın bir taşı bile çok kıymetli. Hak ettiği değeri görmesini elbette çok istiyoruz" diyor.

Kitap fiyatlarındaki artış yüzde 100'ü buldu

■ Haber Üsküdar – Aslı Çınaroğlu

Son dönemlerde ithal kâğıt fiyatlarındaki artışlardan etkilenirken bir de yüksek kur artışlarıyla karşı karşıya kalan kitap sektörü zor günler geçiriyor. Biz de kitap sektöründeki durumu daha yakından görmek için bir kitabevi çalışanı ile konuştuk

Bir kitap satış mağazasında kitapçı olarak çalışan Emre Can, kitaplardaki artış oranının en büyük sebebinin kurlardaki yükseliş olduğunu dile getirdi. Emre Can, "Normal şartlarda fiyatların değişmesi nadir olan bir durum ve genellikle cüzi miktarlarda oluyorken, son dönemde yaşanan kur artışı kitapların fiyatını yüzde 100'e varacak şekilde istisnasız her yayınevinde değiştirdi" dedi. Emre Can, talepte henüz bir fark hissetmediklerini, satılan kitap adedi bir miktar azalsa da gelirlerde hissedilebilir bir değişiklik fark etmediklerini ifade etti.

"Mağaza fiyatlarının internet fiyatlarından daha fazla olması vatandaşı olumsuz etkiliyor"

Emre Can, "Bu durumu aslında çoğu zaman yaşıyorduk, fakat son dönemlerde neredeyse günümüzün yarısı bu tür geri bildirimlerle geçiyor" diyerek sözlerine devam etti: "İnsanlar bir kitabı internetten araştırarak almaya karar verdikleri için internette buldukları site fiyatından satın alabileceklerini düşünüyor lakin mağazada ürün ile buluştuklarında hayal kırıklığına uğruyorlar."

"Onlarca yayınevinden gelen etiket güncellemelerine yetiştiremiyoruz"

"Fiyat artışlarını etiketlere yansıtmak asıl gündemimiz olmuş durumda diyen kitapçı Emre Can, bütün gün sadece fiyatları güncellemek zorunda kaldıklarını, başka işlere vakit ayıramadıklarını belirtti. Can, "Ülkemizde kâğıt üretimi yeterli olmadığı için ithal etmek zorunda kalıyoruz, buna karşılık fiyatlar kurla doğru orantıda değişiklik gösteriyor" diyerek sözlerini sonlandırdı.

2021 sonuna kadar basılan kitap sayısında azalma olmadı

Haber Üsküdar olarak kitap satışlarıyla ilgili daha önce bir haber yayımlamıştık. 2019 tarihli ve Bilal Sadi imzalı o haberimizde, 2008-2018 yılları arasında basılan bandrollü ve bandrolsüz kitap sayılarına ilişkin grafikler paylaşmıştık. Bu haber için de 2018 ve sonra verileri topladık. Aşağıdaki grafikte de görüldüğü gibi, 2018 yılında 410 milyon 641 bin olan bandrollü kitap basımı 2019 yılında 423 milyon 622 bine, 2020 yılında 433 milyon 213 bine ve 2021 yılında da 438 milyon 679 bine ulaştı. Aynı yıllarda bandrolsüz üretilerek ücretsiz dağıtılan kitap sayısında da artış yaşandı. Basılan toplam kitap sayısı 2018'de 580 milyon 956 binden 2021 yılında 637 milyon 992 bine ulaştı.

Eğitim kitapları zirvede

Bandrol alınarak basılan kitapların türlerine baktığımızda en çok eğitim kitaplarının yayımlandığını görüyoruz. Eğitim konulu; 2018 yılında 215 milyon 370 bin, 2019 yılında 228 milyon 559 bin, 2020 yılında 228 milyon 730 bin ve 2021 yılında 234 milyon 204 bin kitap basıldı. Yetişkin kategorisinde 2018 yılında 74 milyon 484 bin, 2019 yılında 79 milyon 387 bin, 2020 yılında 90 milyon

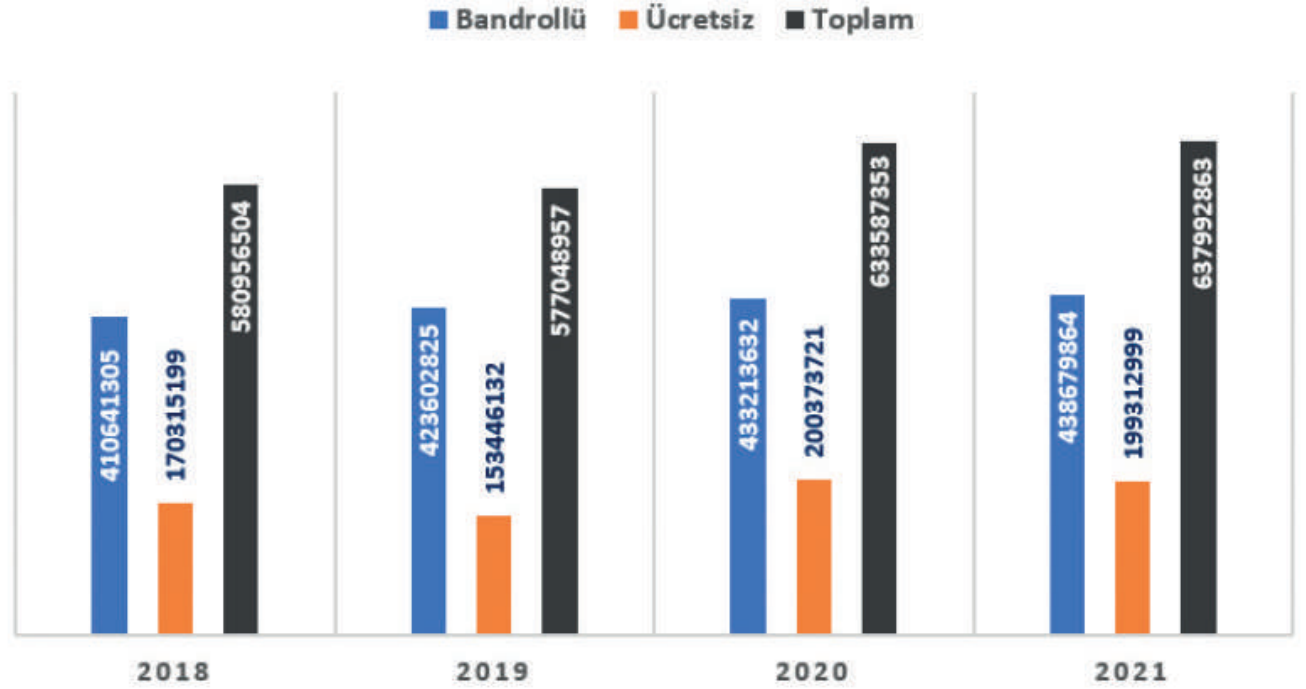
379 bin kitap basıldı. Çocuk-gençlik kategorisinde 2018 yılında 41 milyon 273 bin, 2019 yılında 41 milyon 271 bin, 2020 yılında 44 milyon 763 bin ve 2021 yılında 43 milyon 973 bin kitap yayımlandı. Kurgu kategorisinde 2018 yılında 24 milyon 719 bin, 2019 yılında 27 milyon 303 bin, 2020 yılında 32 milyon 354 bin ve 2021 yılında 31 milyon 183 bin kitap basıldı. İnanç konulu kitaplar kategorisinde 2018 yılında 44 milyon 310 bin, 2019 yılında 36 milyon 899 bin, 2020 yılında 26 milyon 693 bin, 2021 yılında 27 milyon 909 bin kitap basıldı. İthal kitap kategorisinde 2018 yılında 5 milyon 901 bin, 2019 yılında 5 milyon 290 bin, 2020 yılında 4 milyon 956 bin ve 2021 yılında 4 milyon 808 bin kitap yayımlandı.

En az ilgi akademik kitaplara

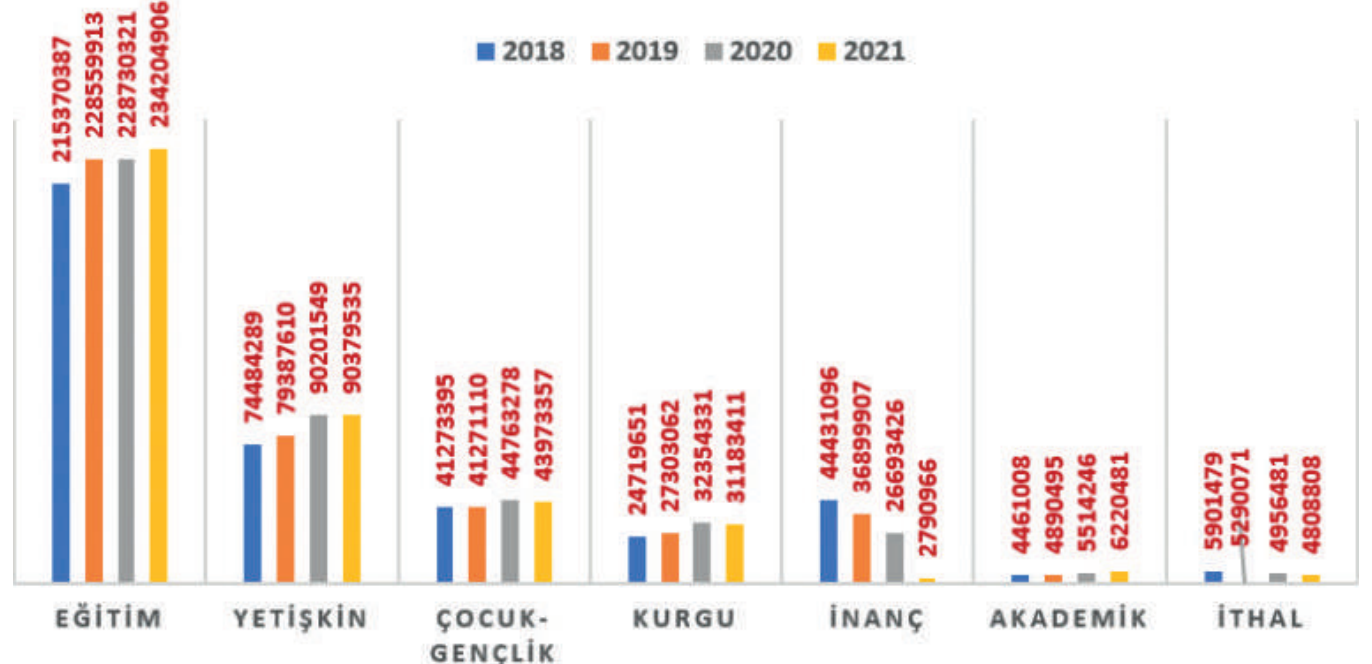
Daha önceki yıllarda olduğu gibi son yıllarda da akademik kitaplar fazla ilgi görmedi. 2018 yılında 4 milyon 461 bin, 2019 yılında 4 milyon 890 bin, 2020 yılında 5 milyon 514 bin ve 2021 yılında da 6 milyon 220 bin akademik kitap basıldı. Kitap sektöründe yaşanan ekonomik krizden

en çok akademik kitap basımının etkileneceği bekleniyor.

BANDROL ALINAN KİTAP TÜRLERİ

Meslek lisesi mezunları üniversite yerine çalışmayı seçiyor

■ Haber – Sefa Mert Kahraman, Vera Emelcan Türkan

Ülkemizde üniversite okumak yerine liseden mezun olduktan sonra çalışmaya başlayan gençlerin sayısı oldukça arttı. Bu artışın diğer liselere oranla meslek liselerinde daha fazla olduğu görülüyor. Haber Üsküdar olarak gençlerin üniversite okumak yerine iş hayatına başlama nedenlerini araştırdık.

TÜİK sayfasında yer alan "İstatistiklerle Gençlik, 2020" verilerine göre lise düzeyinde okullaşma oranı yüzde 85'ler düzeyinde iken, üniversite düzeyinde okullaşma oranı yüzde 43'lere düşüyor.

"Çocuklarımız ailesinin yükünü paylaşmayı hedefliyor ve üniversite geri planda kalıyor"

Meslek lisesi öğrencilerinin üniversite okumadan çalışmaya başlamasıyla ilgili bir meslek lisesi öğretmeni şu ifadeleri kullanıyor: "Meslek liseleri bizim eğitim öğretim sistemimizde hak ettiği değeri görmüyor. Sistem, ilkököl ve orta okulda başarısı düşük öğrencilere 8 yıllık eğitim öğretim etabından sonra 'sen başarısızsın, mesleğe yönelmelisin' diyerek meslek liselerine gönderiyor. Veliler de 'sen LGS sınavını kazanamadın, komşunun, akrabanın çocuğu kazandı' diyerek manevi baskı yapıyor. Öğrenci bütün bu olumsuzluklar içinde kendini değersiz hissederek meslek lisesine geliyor. Bizler onların içindeki yaraları bildiğimiz için, onları olabildiğince motive ederek, başarılı yönlerini ortaya çıkararak tekrar kendilerine güvenmelerini sağlamaya çalışıyoruz. Tabii burada ailenin eğitimi, görgüsü, çocuğuna katabildiği değerler, bizlerle iş birliği yapıp çocuğunu geri kazanma özverisini göstermesi temel etken. Bu şartları sağlayabilirsek çocuklarımızı yeniden kazanabiliyoruz ve onları üniversite hayatına yönlendirip başarılı olmaları için iş birliği yapıyoruz. Bunun tam tersi durumda yani aile gerekli yetilere sahip değil, ekonomik zorluk gibi olumsuzluklar içindeyse bizim çocukları yönlendirme imkânlarımız da baltalanıyor. Çocuklarımız bir an önce hayata atılıp mesleğini yapmayı, ailesinin yükünü paylaşmayı hedefliyor ve üniversite geri planda kalıyor."

"Gençler işleyen bir çarkı bozmak istemiyor"

Kendi çalıştığı endüstri meslek lisesindeki öğrencilerin çalışmayı mı yoksa okumayı mı tercih ettiği konusunda ise, "Bizim okulumuzdaki öğrenciler son seneyi stajda geçirip, okula çok az geldikleri için öğrencilik hayatından çıkıp sosyal hayata geçiyorlar. Çevre edinmek, işinde tecrübe kazanmak, bir miktar harçlığını çıkarmak onları üniversite düşüncesinden uzaklaştırıp mesleğe yönelmelerine yol açıyor. Üniversiteye giderse 'yeniden iş bulabilir miyim' gibi soruların karşısına geleceğini düşündüğünden, işleyen bir çarkı

bozmak istemiyor. Çünkü gençler ülkemizde üniversite mezunu olmanın kişiyi iş arama kuyruklarından kurtaramadığını görüyor. Eldeki kuş mu, daldaki kuş mu diyor ve haliyle çalışma hayatını sürdürmeyi tercih ediyor" ifadelerini kullanıyor.

Ara eleman ihtiyacı bu alandaki öğrencilerin istihdam şansını arttırdı

Çalıştığı okulda hangi meslekte eğitim alanların daha çabuk iş bulduğu konusundaki sorumuza, "Metal teknolojisi, mobilya ve iç mekân tasarımı, elektrik-elektronik teknolojisi alanı ve makine teknolojisi alanı öğrencileri daha kolay iş buluyor. Ülkemizin kalkınması için ara elemana ihtiyaç var, üretime yoğunlaşmak gerekiyor. Herkes bilişim teknolojisi, inşaat teknolojisi gibi alanları okuyup masa başında olursa üretim ne olacak? Yurt dışına baktığımızda sanayide ileri gidebilen ülkelerde ara elemanların üretime sağladığı katkılarla başarıya ulaşılmıştır. Bir süre herkes bilişim, inşaat ve elektrik-elektronik istedi ve bir sürü işsiz ordusu birikti, çünkü bu branşlar diğerlerine göre daha az iş gücüne dayalıydı. Artık toplumun ihtiyaçları bunları istemediğini, birikimin faydası olmayacağını, eskilerin dediği gibi daha çok zanaata yönelik mesleklerin gerekliliğini vurguluyor" şeklinde cevap verdi.

Öğretmen Aybey Aysoy: "Üniversiteyi kazanma oranı mesleki ve teknik liselerde düşük oluyor"

Çalıştığı okulda öğrencilerin büyük çoğunluğunun üniversite yerine iş hayatına atıldığını ifade eden öğretmen Aybey Aksoy, "Okuldaki öğrencilerimiz arasında liseyi bitirdikten sonra üniversite hayatına atılanlar da var ama büyük bir çoğunluğu iş hayatına atılıyor. Bunun sebebi de bence akademik başarıdaki yetersizlik. Üniversiteyi kazanma oranları mesleki ve teknik liselerde düşük

oluyor. O yüzden direkt kendi alanlarından daha çok olmak üzere iş hayatına atılıyorlar. Aynı zamanda üniversitede aldıkları eğitimin bir kısmını bizim okul mesleki ve teknik olduğu için burada alıyorlar ve okulda aldıkları eğitimden dolayı iş hayatlarında daha başarılı oluyorlar. Hatta üniversitede ön lisans okuyan bazı öğrencilerimiz lisede aldıkları eğitimin üniversitede aldıkları eğitimden daha iyi olduğunu, daha çok şeyi lisede öğrendiklerini söylüyorlar ama dediğim gibi çalışma hayatına geçenler daha çok" dedi.

"Endüstriyel tasarım alanı öğrencileri daha çabuk iş buluyor"

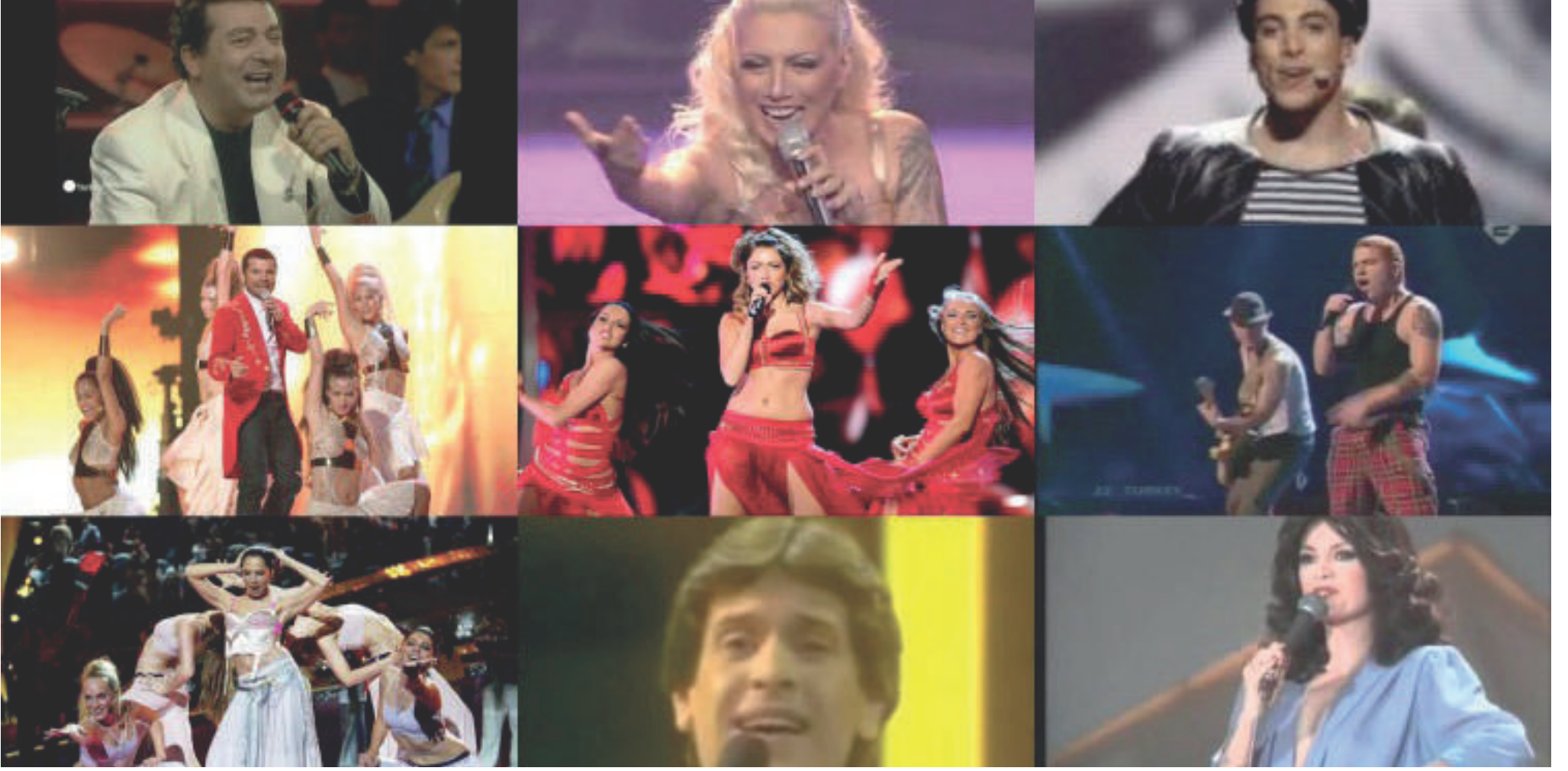
Okulundaki bölümlerin iş bulma süresinden de bahseden Aksoy, "Öğrencilerimiz kendi alanlarında daha çok iş arıyorlar. Makine alanından mezun olanlar makinecilik sektöründe veya endüstriyel tasarım alanından mezun olanlar da grafik tasarım veya çizim gibi alanlarda çalışmaya geçiyorlar. Ben okulda bulunduğum süre içerisinde daha çok endüstriyel tasarım bölümünde okuyan öğrencilerin daha çabuk iş bulduğunu gördüm. Onların biraz daha geniş bir perspektifi oluyor, çizimden tutun bilgisayarda programlamaya kadar. Bilişim alanında da başarılı olan öğrenciler daha çok iş bulabiliyorlar. Günümüzde her şey online olduğu için bilişim bölümündeki öğrenciler de meslek hayatlarında biraz öne çıkmış oluyor" şeklinde konuştu.

Ana neden aileye destek olmak

Görüşüğümüz lise mezunu bir genç, üniversite okumamasıyla alakalı olarak, "Annemin evliliği sonrası İstanbul'a geldik ve sonrasında boşandı. Ülke şartlarının el verdiği kadariyle yaşamaya çalıştık ama olmadı. Üniversite okuyacak param yoktu, çalışıp aileme destek olmam gerekiyordu" ifadelerini kullanıyor.

Eurovision yarışması, gerçekte hayal oldu

■ Haber Üsküdar - Ahmet Mahmut Ayvalıoğlu

Dünyanın en büyük müzik yarışmalarından biri olan Eurovision, 1956 yılından beri Avrupa ülkelerinin katıldığı bir müzik yarışması. Irkı, cinsiyeti, yaşı, dini, siyasi görüşü ne olursa olsun herkesin eğlendiği, heyecan yaşadığı, kendi ülkelerinin kazanması için çaba gösterdiği bir yarışma.

Türkiye en son 2012 yılında Can Bonomo ile yarışmaya katılmış ve yedinci olmuştu. 2013 yılında TRT oylama kurallarında yapılan değişikliği gerekçe göstererek yarışmaya katılmama kararı almıştı.

TRT'den çekilme açıklaması: İzleyici oylarının etkisi yüzde 50'ye indirildi

14 Aralık 2012 tarihinde TRT tarafından yapılan açıklamada artık Eurovision şarkı yarışmasına katılmama kararı aldıkları ifade edildi. Açıklamanın dikkat çeken paragrafında şunlar aktarıldı: "TRT son 10 yıl içerisinde; bir 1.lık, üç 4.lük (2004, 2007, 2009) iki 7.lık (2008, 2012), bir 2.likle (2010) tarihi bir başarıya imza atmıştır. 2000'li yıllarda Türkiye'yi temsil eden yarışmacıların başarısında oylama sisteminin değiştirilmesinin, e-izleyici oylamasının (televoting) etkisinin büyük olduğu değerlendirilmektedir. Nitekim izleyici oylamasına geçilen 2003-2010 arasındaki yıllarda sanatçılarımızın elde ettiği başarılar daha yüksektir. 2011 yılından itibaren izleyici oylarının etkisi yüzde 50'ye indirilmiştir. Bu kararın alınmasında EBU'nun ayrıcalıklı üyeleri Almanya, Fransa, İngiltere, İspanya, İtalya'nın son yıllarda elde ettiği başarısız sonuçların etkili olduğu değerlendirilmektedir. Ayrıcalıklı bu 5 ülke yarı final elemelerine katılmadan doğrudan finalde yarışmaktadır. Bu durumun haksızlığını her fırsatta belirttik."

Ali Eyüboğlu'nun iddiası: "Hadise'nin kıyafeti TRT ile hükümet arasında soruna neden oldu"

Milliyet gazetesi yazarı Ali Eyüboğlu, Seher Kılıç'ın sunduğu Magazin Noteri isimli Youtube kanalındaki programda yaptığı açıklamalarda Hadise'nin 2009 yılındaki Eurovision şarkı yarışmasında giydiği kıyafet nedeniyle TRT ve hükümet arasında soruna neden olduğunu ileri sürdü. Ali Eyüboğlu

lu şunları söyledi: "Türkiye bugün Eurovision'a katılmıyorsa birinci darbeyi Hadise'den yemiştir. O zamanın TRT Genel Müdürü bana bizzat anlattı; Hadise'nin giydiği olay kıyafet nedeniyle bayağı sıkıntılar yaşandı TRT yönetimiyle iktidar arasında. Sonrasında bir daha kadın şarkıcı göndermeye karar verdi TRT. Sonra da Eurovision'daki puanlama sistemine tepki olarak çekildi."

Murat Meriç: "Eurovision'un gereksiz bir şey olduğuna kanaat getirdiler"

Müzik yazarı ve eleştirmen Murat Meriç şunları söyledi: "Halk oylaması verilmeye başlayınca hikâye biraz değişti. Ve bir anda meselâ Türkiye'ye Türkiye'den gidenlerin yaşadığı ülkelere büyük oylar gelmeye başladı. Meselâ Fransa'dan Almanya'dan oylar gelmiyorken bir anda oylamayla birlikte orada yaşayan Türkiyeliler bize oy göndermeye başladı. Türkiye'nin katılmama gerekçesi artık Avrupa'dan bir şekilde sıyrılmak

istememiz, eskiden Avrupa Topluluğu hayali kuruyordu Türkiye, bu hayalden vazgeçti ve yüzünü farklı bir coğrafyaya döndü. Tam tersine döndü hatta, Asya'ya döndü, Ortadoğu'ya döndü. Dolayısıyla Avrupa'da bir başarı sağlamamız hükümet açısından önemli değil çünkü neticede TRT hükümetin bir kurumu ve onların istediğini yapıyor. Yani TRT istemedi diye değil, hükümet istemedi diye katılmıyoruz biz artık yarışmaya. Bir

şekilde Eurovision'un gereksiz bir şey olduğuna kanaat getirdiler."

Şebnem Paker: "Ben küstüm katılmıyorum deyince kimsenin umurunda olmuyor"

1997 yılındaki yarışmada Türkiye'yi temsil eden sanatçı Şebnem Paker şu açıklamayı yaptı: "Dünyada şu ana kadar gerçekten sanatla ilgili, müziğimizle ilgili kendimizi ifade etmiş olmalıydık. Bence Eurovision da çok güzel bir fırsat bunun için. Yani gerçekten geç kaldığımızı düşünüyorum, kendimizi ifade etmekle ilgili olarak. O sebeple katılmadan tepki vermeyi hiç doğru bulmuyorum. Oylamayla alakalı, sistemle alakalı evet aksaklıklar var ama içinde olmadığınız zaman yaptığınız eleştirinin hiçbir hükmü yok ki. Yani ben işte küstüm katılmıyorum deyince kimsenin umurunda olmuyor bence."

Eski Genel Müdür İbrahim Eren'den açıklama

2021 yılı Haziran ayında TRT Genel Müdürü koltuğunda oturan İbrahim Eren, gazeteci Ali Eyüboğlu'na yaptığı açıklamada "Eurovision'un başına Kuzey Avrupa'dan çok iyi biri geldi. Bence bu sene çok başarılıydı. Uzun zaman sonra güzel bir yarışma yaptılar. Yeni gelenle bizim arkadaşlar görüşmeye başladı. Ne olur bilemem" demişti. Eren bu açıklamadan 1 ay sonra görevini bıraktı ve yerine Mehmet Zahid Sobacı getirildi. Yeni genel müdür bugüne kadar Eurovision yarışmasına katılma konusunda bir açıklama yapmadı.

Gençlerin gözü yurt *dışında*

■ Haber Üsküdar - Samet Sağlam

Son zamanlarda Türkiye'den yurt dışına göç edenler hakkında birçok haber yapıldı. Biz de son dönemde yurt dışında yaşamayı seçen Serhat Gençyiğitoğlu isimli genç ile konuştuk ve neden yurt dışını tercih ettiğini sorduk. Ardından, Üsküdar Üniversitesi Sosyoloji bölümünden Dr. Öğr. Üyesi Tuğba Aydın Öztürk'ün genç göçü hakkındaki değerlendirmelerini aldık.

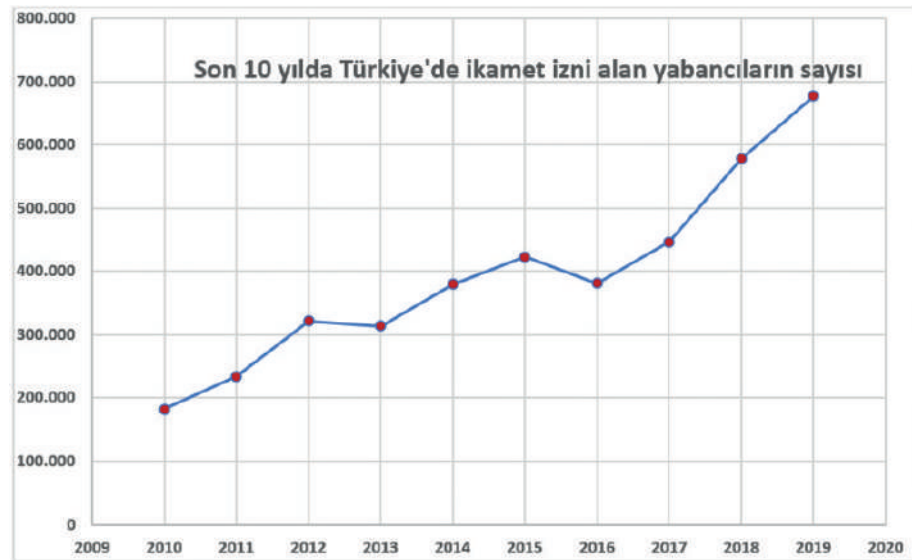
Avusturya'da yaşamayı seçen Serhat Gençyiğitoğlu bize Avusturya'ya nasıl gittiğini, hangi aşamalardan geçtiğini anlattı. Gençyiğitoğlu şunları söyledi: "Adım Serhat Gençyiğitoğlu, 1996 İstanbul doğumluyum. 16 yaşına kadar İstanbul'da ikamet ettim. Lise ikiye geçmemle Avrupa'ya vizemin çıkması aynı zamana denk geldi ve 2011 yılında Avusturya'ya yerleştim. İlk başlarda dil, çevre, kültür ve arkadaşlıklar konusunda uzun süre zorluklar çektim." Gençyiğitoğlu, "Yurt dışına neden gittiniz?" şeklindeki soruma şu cevabı verdi: "Babam 2001 yılında gerçekleşen ekonomik çöküşten sonra işsiz kaldı. Uzun süre iş bulamayınca Avusturya'ya iş bulma ve para kazanıp ailesine bakma ümidiyle geldi. 10 sene Avusturya'da düzenli olarak çalışarak oturma iznini aldıktan sonra bizleri yanına aile birleşimi yoluyla davet etti. Ben annem ve kardeşim aynı anda Avusturya'ya geldik. Babam eğitimimiz ve geleceğimiz için burasının daha iyi olacağını söyledi. Okul hayatı bittikten sonra işe girince bunda haklı olduklarını fark ettik."

"Yaşadığı yer hakkında bilgiler de veren Gençyiğitoğlu, "Yaşadığım yer aşağı Avusturya eyaletinde küçük, tatlı ve tarihi Osmanlı'ya kadar dayanan bir kasaba. Osmanlı'nın Viyana kuşatmasından önce kaldığı son kale. Fakat her yerde olduğu gibi burada da imkânlarımız kısıtlı. Örnek verecek olursam, yüksek okul veya lise yok, en yakını Viyana'da ve orası da benim oturduğum yere 60 km. Trenle bir saatte varıyorsunuz fakat Viyana içinde otobüs, tramvay ya da metro gibi diğer taşıtları da kullanmak zorunda kalıyorsunuz. Ben 5 sene boyunca okula sabah beş trenine binip gidiyordum. Eve geldiğimde akşam 7-8 oluyordu ki bu kışın trenlerin genellikle soğuktan dolayı motorlarının çalışmaması yüzünden daha da geç okula gitmeme ya da eve dönmeme sebep oluyordu. Ama bu bahane değildi. Ben çoğu sınavlara trende hazırlanıyordum ya da ödevlerimi yapıyordum ya da kitap okuyordum. Eğitimimi normalde 16 Mart 2020'de tamamlayacaktım. Fakat Covid-19 yüzünden 30 Nisan tarihine kadar uzatıldı ve 30 Nisan'da ilk defa maske takıp sınava girdik. Arkadaşlarımızla aynı anda beş tane büyük sınıfta olduk mesafe kuralları yüzünden. Ama tek başına profesörlerin sözlü sınavında tek başına 20 tanesinin karşısında Elektronik/Elektrik ve Telekomünikasyon sınavını verdim, 8 saat süren sınavı 4.5 saat gibi bir sürede bitirdim. Diğer arkadaşlarımda da sınavı geçmesini bekledim. Ama 73 kişiden sadece 47 kişi sınavı geçebildi" dedi.

Rakamlar ne anlatıyor?

TÜİK 2020 ve 2021 yıllarına ait uluslararası göç istatistikleri henüz açıklamadığı ve açıklamayı da belirsiz bir tarihe ertelediği için son 2 yıla ait göç verisi bulunmuyor. 2019 ve önceki yıllara ait göç istatistikleri incelendiğinde, Türkiye'nin hem göç alan hem de göç veren bir ülke olduğu görülüyor.

TÜİK web sayfası ile Göç İdaresi Genel Müdürlüğü web sayfasından derlediğimiz verilere son 10 yılda Türkiye'de ikamet izni ile kalan yabancıların sayısı yaklaşık 4 kat artarak 182 bin 301 kişiden 677 bin 42 kişiye ulaştı. Verilere göre; 2010 yılında 182 bin 301, 2011'de 234 bin 268, 2012'de 321 bin 548, 2013'te 313 bin 692, 2014'te 379 bin 804, 2015'te 422 bin 895, 2016'da 380 bin 921, 2017'de 446 bin 333, 2018'de 577 bin 457, 2019'da 677 bin 42 kişi Türkiye'den ikamet izni aldı.

Türkiye'de göç edenlere ilişkin yalnızca 2016 ve 2019 yılları arasındaki resmi verilere ulaşabildik. TÜİK sayfasından edinebildiğimiz verilere göre 2016 yılında 177 bin 960, 2017 yılında 253 bin 640, 2018 yılında 323 bin 918 ve 2019 yılında 330 bin 289 kişi yurt dışına göç etti.

Dr. Öğr. Üyesi Tuğba Aydın Öztürk: "Gençler daha iyi ekonomik imkânlarla sahip olabileceklerine inandıkları için gitmek istiyor"

Yurt dışına göç hakkında Üsküdar Üniversitesi Sosyoloji bölümü Dr. Öğr. Üyesi Tuğba Aydın Öztürk'ün görüşlerine başvurduk. Öztürk, özellikle gençlerin yurt dışına gitmek istemesindeki nedenleri şu şekilde açıkladı: "Son yıllarda Türkiye'de yaşayan kişilerin yurt dışına gitme isteklerinde artış olduğu gözlenmektedir. Özellikle gençler arasında bu oran çok daha fazla yüksek. Bunun en önemli sebebinin ekonomik olduğunu söylemek mümkün. Öncelikle Türkiye'de yaşayan kişiler yurt dışında daha iyi ekonomik imkânlarla sahip olabileceklerine inandıkları için gitmek istiyorlar. Diğer önemli sebepler arasında ise farklı

eğitim olanaklarını değerlendirmek, hayat şartlarını iyileştirmek, daha özgür bir yaşam sürme isteği, farklı kültürleri tecrübe etmek ya da politik sebepler yer almaktadır."

"Bu durumun iyileştirilmesi neler yapılabilir" şeklindeki sorumuzu ise Dr. Öğr. Üyesi Tuğba Aydın Öztürk şöyle cevapladı: "Kendim de bir dönem yurt dışında yaşamış ve halen yurt dışındaki kişi ve kurumlarla çalışan biri olarak, başka bir ülkede yaşamının ya da farklı kültürlerden insanlarla diyalog kurmanın kişiye önemli bir tecrübe kattığına inanıyorum. Öte yandan, başka bir ülkede yaşamayı istemek ile yaşadığın ülkeyi terk etmeyi istemek arasında da bir fark var mutlaka. Yaşadığımız ülkede örneğin gençler nitelikli ve eşit şartlarda eğitim alabileceklerine inansa ya da mezun olduklarında emeklerinin karşılığını alacaklarını düşünseler ilk reaksiyonları başka bir ülkeye yerleşmek olmayabilirdi. Çünkü yurt dışına gitme isteğinin altında ekonomik ve sosyal eşitsizlikler yatmaktadır. Eğer toplumun büyük bir kesiminin bu yönde bir isteği varsa, bunun

sebeplerini iyi anlamak ve var olan olumsuz şartların iyileştirilmesine odaklanmak gerekir. Bir ülke sosyal, politik, ekonomik, teknolojik olarak vatandaşlarına iyi bir gelecek vaat ediyorsa zaten insanların birinci tercihi gitmek değil kalmak olacaktır. Başta da söylediğim gibi, farklı bir ülkeye göç etmek bir çıkış yolu olarak değil de farklı bir tecrübe edinmek için yapılıyorsa daha anlamlıdır."

Madalyonun görülme-yen boyutu

Dr. Öğr. Üyesi Öztürk, "Ne pahasına olursa olsun mutlaka başka bir ülkeye yerleşmeliyim düşüncesinin bazı sorunlu kısımları olabilir" diyerek bunları şu şekilde açıkladı: "Örneğin Türkiye'de aldığınız eğitimin çok daha altında nitelik gerektirecek bir işte çalışmak, gittiğiniz ülkede her zaman göçmen olduğunuzun hissettirilmesi, göç edilen ülkelerin kendi sosyokültürel problemleriyle mücadele etmek zorunda kalmak da genelde madalyonun görülme-yen bir başka bir boyutudur."

Çıraklıktan patronluğa uzanan bir hikâyenin kahramanı: Kenan Nefesoğulları

■ Haber Üsküdar – Yusuf Can Uluocak

İnsanlar edindikleri meslekler ile yaşamlarını sürdürürler. Kimileri için meslek bir seçimken kimileri içinse hayatın kendiliğinden getirdiği bir zorunluluktur. Tıpkı kaportacılık yapan babasıyla birlikte sanayiye adım atan Kenan Nefesoğulları'nın hikâyesindeki gibi. Ancak onun azmi ve zamanla duyduğu meslek aşkı, çırak olarak çıktığı bu yolda bir iş insanına dönüşmesini sağladı. Çocuk yaşta ciğerlerine boya kokusu dolan Kenan Nefesoğulları, bugün aldığı nefes ile 700'ü aşkın çalışana iş imkânı sağlıyor.

Sanayi, kimi ailelerin okumak istemeyen çocukları cezalandırmak için göndermekle tehdit ettikleri bir mekânken, Kenan Nefesoğulları'nın hayatında uzun soluklu bir hikâyenin başlangıç noktası. Kenan Nefesoğulları, daha 20'li yaşlarına gelmeden kendini bir kaportacı dükkanında buldu. Babasının çırağı olarak çalışmaya başlayan Nefesoğulları, ilk harçlığını babasından aldı. İlk başlarda orada varoluşunu sorgulasa da zamanla mesleği sevmeye başladı. Farklı alanlarda kendini geliştiren ve çeşitli tecrübeler edinen Kenan Nefesoğulları, aynı sektörde iş kurmaya karar verdi. Zaman ilerledikçe işleri büyüyen Kenan Nefesoğulları'nın soyadını verdiği aile şirketi, şu an 700'den fazla çalışanın ekmek teknesi olmaya devam ediyor. "Bize sanayinin kötü ve pis bir yer olduğu söylenirdi"

Kenan Nefesoğulları, 1970 yılında İstanbul'un Şişli ilçesinde dünyaya geldi. Kaportacı bir babanın ve ev hanımı bir annenin çocuğu olan Kenan Nefesoğulları, aynı zamanda dört kardeşin de ortancasıydı. İlk ve ortaöğretimi Kağıthane'de, liseyi ise Sarıyer Behçet Kemal Çağlar'da okuyan Kenan Nefesoğulları, oto sanayiye ilk adımını lise yıllarında attı. Farkında olmadan geleceğine yön veren o günleri Kenan Nefesoğulları şu sözlerle anlatıyor: "Bizde baba mesleği kaportacılık olduğu için ilk defa 15-16 yaşlarında babamın yanına gitmeye başladım. Lisede okuduğum yıllarda genelde hafta sonları sanayiye gidiyordum. İlk zamanlar babama daha çok çekiç ve conta getirirdim. Babamın amacı hem bizlere ufak tefek işleri öğretmek hem de kendi işine yardımcı olunmasını sağlamaktı. Başlarda orada olmaktan çok sıkılıyordum. Sürekli olarak 'benim burada ne işim var, ne diye sanayideyim?' diyor ve bunu babamın yüzüne karşı dile getiriyordum. Babam da bu sözlerimden dolayı bana çok kızıyordu. Aslında bu kadar sıkılmamam lazımdı çünkü benim babam kaportacıydı. Yani ben bu dünyanın içine doğmuştum ve doğduğum andan itibaren sanayi sektörüne çok da uzak değildim. Ancak küçük yaştan itibaren bize sanayinin kötü ve pis bir yer olduğu, sanayi çalışanlarına kötü gözle bakıldığı söylenirdi. Yani ilk başlarda sanayiye adapte olamamamda çevrenin de büyük etkisi vardı."

"Gençliğimi bir genç gibi yaşayamadım"

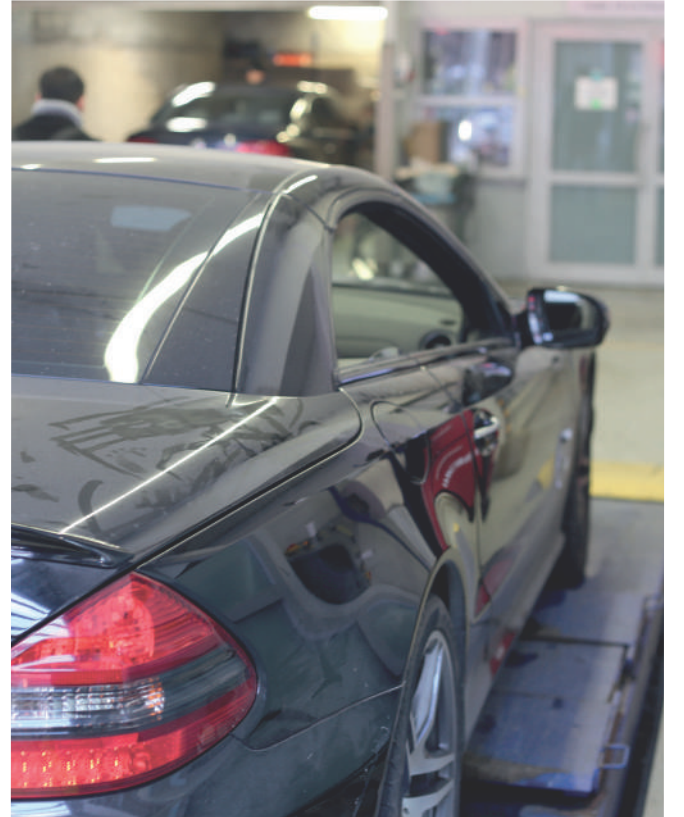
Kenan Nefesoğulları gün geçtikçe sanayinin o yağ kokan havasına ve elleri siyaha boyanan emektar yüzlerine alışmaya başlamıştı. Okuldan arta kalan bütün zamanlarını babasının yanında çalışarak geçiriyordu. Gençlik yılları, bir yanda tamire getirilen araçların arasında diğer yanda eli kalem tutmaya çalışan yaşıtlarının yanında akıp gidiyordu. Bu süreçte kendine ayıracak zamanı kalmadığını ifade eden Nefesoğulları, "Hafta içi okula, hafta sonu da sanayiye çalışmaya gidiyordum. Haliyle pek bir vaktim kalmıyordu. Tabii ki o yıllarda teknoloji de gelişmemişti ve şimdiki gibi cep telefonları falan da yoktu. Ama belki de genç bir birey olarak fazla genç gibi yaşayamamış olmamın eğitim anlamında bana artısı oldu. Çünkü hafta içi o kadar saat okula gidip hafta sonu da sanayide çalıştığım için bir de başka şeyler yapsaydım, eğitim hayatım bundan etkilenebilirdi. Ancak bu konuda bir problem yaşamadım" diyor.

"O günden beri telaşlı ve acele iş yapmıyorum"

Kenan Nefesoğulları söylenerek başladığı ve okuldan arta kalan zamanlarını ayırdığı işten bir süre sonra ufak da olsa maddi gelir elde etmeye başladı. Babası Kenan'a harçlık veriyor, Kenan da sağladığı gelir ile ihtiyaçlarını gideriyordu. "Babam bir süre sonra yaptığım işler karşılığında bana harçlık vermeye başladı. Genç olduğum için aldığım harçlıklardan ötürü cebime para girince özgüvenim artıyordu" şeklinde aldığı harçlıktan duyduğu mutluluğu aktaran Nefesoğulları, hâlâ unutamadığı bir anısını ise şu sözlerle anlatıyor: "O döneme dair hiç unutamadığım ve büyük ders çıkardığım bir anım var. Babam benden bir parça getirmemi istemişti. Biraz da stresli bir zamandı. Ben de babamdan normalden biraz daha fazla harçlık vermesini istemiştim. Biraz sert bir şekilde 'getir bakalım' dedikten sonra o harçlığı da almanın hayaliyle hızla getirdiğim parça elimi kesti ve elime 15 dikiş atıldı. O günden beri her ne olursa olsun asla telaşlı ve acele iş yapmıyorum."

Çıraklıktan patronluğa uzanan bir hayat hikâyesi

Yıllar geçiyor ve Kenan Nefesoğulları yaptığı işe daha büyük bir tutkuyla bağlanıyordu. Edindiği bilgiler ile işinin ehli biri haline gelen Kenan Nefesoğlu babasından aldığı teklifin ardından iş kurmaya karar verdi. Çırak olarak çıktığı bu yolda bir işverene dönüşen Nefesoğulları iş kurma hikâyesini şöyle anlatıyor: "Babamın yanında işe başladıktan sonra dört ay boyunca Taksim'de çalıştım. Taksim, araba parçalarının Türkiye'deki kalbi olan noktalardan birisidir. Ancak orada bol bol temizlik yaptım, çalışanlara çay demledim. Yani mesleki bir şey yapmadım ama piyasayı öğrendim, sektördeki önemli kişilerle tanıştım. Bir süre ciddi anlamda fiziksel ve mental yorgunluk yaşadım hatta kaale alınmadım diyebilirim. Ama o periyotta tanıştığım insanlar vasıtasıyla parça tedarik etme konusunda işimi kolaylaştırdım. Bu durum da bize aile şirketi olarak yani Nefesoğulları olarak ciddi referans sağladı. Babam kaportacılıktan sonra boyahane işi de yaptı ama sektörde benim kadar kişi tanıımıyordu. Benim ise sektörde fazla tanıdığım olmasından ötürü babam, 'mekanik servisi açalım mı?' dedi ve benim de onayım-dan sonra düşüncemizi kolaylıkla pratiğe dökebildik. Çünkü parça tedarik etmenin altyapısını çok uzun süreler önce atmaya başlamıştım. Ben ve ailem bu sektörde her şeyi yaptık ama her şeyi kuralına göre, yavaş yavaş yaparak sektörü kavradık."

“Kardeşim Kemal bana her daim güvenir”

Kenan Nefesoğulları, iş kurduktan sonra kendine koyduğu hedefleri her geçen gün arttırdı. İşini büyütmek ve daha çok çalışana istihdam sağlamak istiyordu. Kardeşi Kemal’in de desteğiyle kurdukları iş bir aile şirketine dönüştü ve şirket, ismini de soyadlarından aldı. Türkiye’de kurulan aile şirketlerinin yaşanan anlaşmazlıklar sonucunda dağıldığını söyleyen Nefesoğulları, “Şirketimizin adı Nefesoğulları ve bu şirket bizim ailemizin soyadını taşıyor. Şirketimizin adını soyadımız yapmamızdaki en önemli neden ise bizden sonra dahi Nefesoğulları adının sanayide yaşamasını istememiz. Şirketi, kardeşim Kemal ile birlikte yönetiyoruz ancak resmi olarak tek imza yetkisi bende. Çünkü ben yaşça daha büyüğüm ve kardeşim de bana güvendiği için işlerimizi o şekilde yürütüyoruz. Şu ana kadar aramızda bir sıkıntı da yaşamadık” diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyor: “Kardeşim Kemal bana güvendiği kadar sürekli yeni işlere atılmayı da seven birisi. Bazen bana fikirler sunabiliyor ve kafamıza yatan şeyleri oturup konuşuyoruz. Aramızdaki ilişkinin kuvvetli olması şirketimize de yansıyor. Şu anda 700 civarında çalışmamız var. Okuldan gelen ve sonradan bize katılan çalışanlarımızı aşamalar halinde geliştiriyoruz ve gelişimlerini destekliyoruz. Elemanlarımızı uluslararası geçerlilikleri olan eğitimlere gönderiyoruz. Yani kendim kadar sektörü de geliştirmeye çalışıyorum. Sektörün donanımlı ve her daim gelişerek devamı için çalışanlarımızı en iyi şekilde yönlendirmeye çalışıyoruz. Hem daha çok kişiye ekmek kapısı olabilmek hem de hedeflerimize bir nebze daha yaklaşabilmek adına bir yetkili servis daha açmayı düşünüyoruz. Aynı zamanda Nefesoğulları şirketi bünyesinde güneş enerjisi ile ilgili bir işe girmeyi de planlıyoruz. Bu düşünceler ve şirketi geliştirme çabaları kişisel yönetimden çok kardeşimle olan koordinasyonumuzun bir ürünü.”

“Bu meslek özveri gerektiren bir meslek”

Günümüzde bine yakın çalışana iş imkânı sağlayan Kenan Nefesoğulları, henüz tüm hayallerini gerçekleştiremeye de bu yolda emin adımlarla ilerlemeye devam ediyor. Nefesoğulları, “Benim mesleğe başladığım ilk andan itibaren her daim aklımda büyümek vardı. 4-5 tane yetkili servis açmak istiyordum ki tamamen hedeflerime ulaştığım söylenemez. Hedefe giden yolda önce kişi kendine inanmalı ve neler yapabileceğini bilmeli, sonrası zaten geliyor. Benim başladığım dönem ile şu anki dönem arasında sektörel anlamında korkunç bir fark var. Artık her şeyi bulmak daha kolay. Yedek parçaya erişmek önceden çok

zordu ama artık markalar 3-4 yılda bir araba çıkardığı için parça tedarik etmek de gayet kolay hale geldi. Kolaylık da tabii bir yerde sektöre hâkim olmakla doğru orantılı oluyor. Ben bu işin içinden gelmeseydim asla yetkili servis sahibi olmazdım. Çünkü bu meslek özveri gerektiren bir meslek. Teknik ve maddi özelliklerden bağımsız olarak bunu kavramak tecrübe meselesi. Kişi sadece maddi durumu iyi diye bu sektöre girerse ve bilinçsizce tercihler yaparsa kendini henüz mesleğin içinde yükselmeden düşürmüş olur. Örneğin, bir eleman aldınız ve çok fazla işi bilmeden yanlış işler yaptı. İşin sonunda sektörün içindekiler onu yapanı değil de şirketi yanlış bulur. Bu da şirkete dolayısıyla da kişinin adına zarar vermiş olur” diyerek işine olan yaklaşımını ve geleceğe dair planlarını gözler önüne seriyor.

“Çalışanlarıma bir patrondan çok usta gibi yaklaşıyorum”

İşine çok önem veren Kenan Nefesoğulları, çalışanlarının da desteğiyle hayallerine adım adım yaklaşmaya devam ediyor. İş yaşamı içerisinde çalışanları ile olan ilişkisine değinen Nefesoğulları şunları söylüyor: “İnsan işi kadar sanayinin geleceğini de düşünerek hareket etmeli. Ben şu anda bir yetkili servis sahibiyim ancak çalışanlarıma bir patrondan çok usta gibi yaklaşıyorum. Onlara dokunmaya çalışıyorum, hem mesleki anlamda bir usta gibi hem de manevi anlamda destekçi bir abi gibi. Patronluk kavramı bana

göre biraz demode. Ben sinirlenince patronum yoksa normal bir sanayi çalışanıyım. En azından ben kendimi öyle görüyorum.”

“Veliler çocuklarını sanayiye göndermek istemiyor”

Geçmiş ile günümüz arasında bir bağ kuran ve iki farklı dönemi kendi bakış açısıyla değerlendiren Kenan Nefesoğulları aradaki farkı ise şöyle ifade ediyor: “Günümüzde zanaatkarlık kalmadı. Aileler, çocuklarını fiziki eyleme dayalı işlere teşvik etmiyor. Diyelim ki bu kadar çocuk masa başı bir iş sahibi olacak. Peki musluğu kim takacak, arabayı kim boyayacak, çamaşır makinesini kim tamir edecek? Benim düşüncem, veliler bugünü değil biraz da geleceği düşünsünler. Olaylara büyük resimden baksınlar. Şu anda meslek liseleri öğrencilere staj ayarlıyor ama aileler zorunlu olan bir prosedüre dahi çocuklarını göndermek istemiyor. Bunun da aslında sanayiyle alakası yok. Çünkü ailelere sorsanız çocuğum yetkili servis sahibi olsun ya da alım satım yapsın diyorlar. Tabii ki bunlar da olmalı ancak hemen değil, ilkten işi kapsınlar. İşin işleyişini doğru kavrasınlar.”

“Önce bu sektörü sevsinler sonra sektörde çalışıp bu işin içinden yükselsinler”

Sanayi sektöründe doğru planlamayla başarılı bir kariyer yapılabileceğini söyleyen Kenan Nefesoğulları, otomotiv sektöründe yer almak isteyenler için, “Bu sektöre girmeyi düşünenlere en büyük tavsiyem ilk olarak sektörü sevsinler. Sonra sektörde çalışıp işi kavrasınlar ve kademe kademe yükselsinler. Son aşamada ise iyi bir ekip kursunlar çünkü kötü bir ekiple başarılı işler çıkarmak imkânsız. Fakat tabii ki yapılan planların haricinde olağanüstü durumlar da ortaya çıkabiliyor. Bu sektör biraz yurt dışıyla bağlantılı bir sektör, en azından Türkiye için durum böyle. Çünkü çoğu parça yurtdışından geliyor. Haliyle bizde ekonomik durum çok iyi değil. Üretim de fazla olmayınca iyice sıkıntı yaşıyoruz. Normalde de sıkıntı yaşıyorduk ancak son iki yıldır yani Koronavirüs hayatımıza girdiğinden beri bu sıkıntılar aldı başını gidiyor. Koronavirüsün hala bitmemiş olması ve kesin bitiş tarihinin de bilinmiyor olması hem genel olarak sanayiye hem de şirketimizi iki-üç yıl geriye götürdü. Bazen çalışanlarımızın maaşını ödemek için bankalardan kredi alır hale gelmiş durumdayız. Tabii ki şimdilik Koronavirüs var ancak yakın zamanda ya da çok daha uzak bir zamanda başka bir virüs ya da hastalık da çıkabilir. Bu tür zamanlarda şirket sahiplerine önerim, sakın olsunlar ve o zaman dilimi için planları varsa o planları durum normale dönene kadar rafa kaldırsınlar” diyerek önemli tavsiyelerde bulunuyor.

Yabancılara konut satışı son dokuz yılda 5 kat arttı

Haber Üsküdar – Melda Gerz

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından yayımlanan verilere göre, yabancılara konut satışı son dokuz yılda 5 kat arttı. 2013 yılında yabancılara 12 bin 181 adet konut satılırken bu sayı 2021 yılında 58 bin 576'ya ulaştı. Veriler yıllara göre incelendiğinde, 2018 yılında bir önceki yıla göre yaklaşık yüzde 80 artış olduğu görülüyor. Bu artışta, 2018 yılında "Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik"te değişiklik yapılarak en az 250 bin dolar karşılığı konut alanlara vatandaşlık verilmesinin etkili olduğu görülüyor.

En çok Iraklı ve İranlılar konut satın aldı

TÜİK sayfasından derlediğimiz verilere göre, son 6 yılda Iraklılar Türkiye'de 42 bin 205 konut satın aldı. Iraklıları 28 bin 520 konut satın alan İranlılar izledi. Listede 18 bin 238 konut satın alan Ruslar üçüncü, 13 bin 540 konut satın alan Suudi Arabistanlılar dördüncü sırada yer aldı. Son yıllarda Suudi Arabistan'la bozulan ilişkilerin konut satışlarına da olumsuz yansıdığı görülüyor.

Yabancılar en çok İstanbul ve Antalya'dan konut satın aldı

TÜİK verilerine göre, son 6 yılda yabancılar en çok İstanbul'dan konut satın aldı. Yabancılara 102 bin 257 konutun satıldığı İstanbul'u 52 bin 139 konut satışıyla Antalya, 13 bin 129 konut satışıyla da Ankara izliyor.

Gayrimenkul danışmanı Ahmetcan Aslantepe: "Yabancılar için konut almak cazip hale geldi"

Gayrimenkul danışmanı Ahmetcan Aslantepe'ye göre dövizin Türk Lirası karşısında yükselişi ve Euro/Dolar bazında bakıldığında Türkiye'de konut fiyatlarının yabancılar açısından pek çok ülkeye göre çok daha avantajlı hale gelmesi dolayısıyla yatırım için konut almanın cazip hale geldiği görülüyor. Diğer bir etken ise pandemi süreci. Bu süreçte hemen hemen tüm sektörlerde reel satış rakamları geçmiş yılların gerisinde kaldı. Gayrimenkul sektörü de bu süreçten olumsuz yönde payını alan sektörlerden biri oldu. 2021 yılında hayatın kısmen normale dönmesi ile birlikte satış rakamları yükselişe geçti ve dövizdeki yükselişin de etkisi ile yabancılara konut satışında rekorlar kırıldı. Ahmetcan Aslantepe'ye göre bir başka önemli etken ise Türk Vatandaşlığı Yasası'nda 2018 yılındaki değişiklikle 250 bin dolarlık konut alanlara Türk vatandaşlığının önünün açılması oldu.

Turizm danışmanı Akın Kavi: "Yabancılara mülk satışı kontrollü yapılmalı"

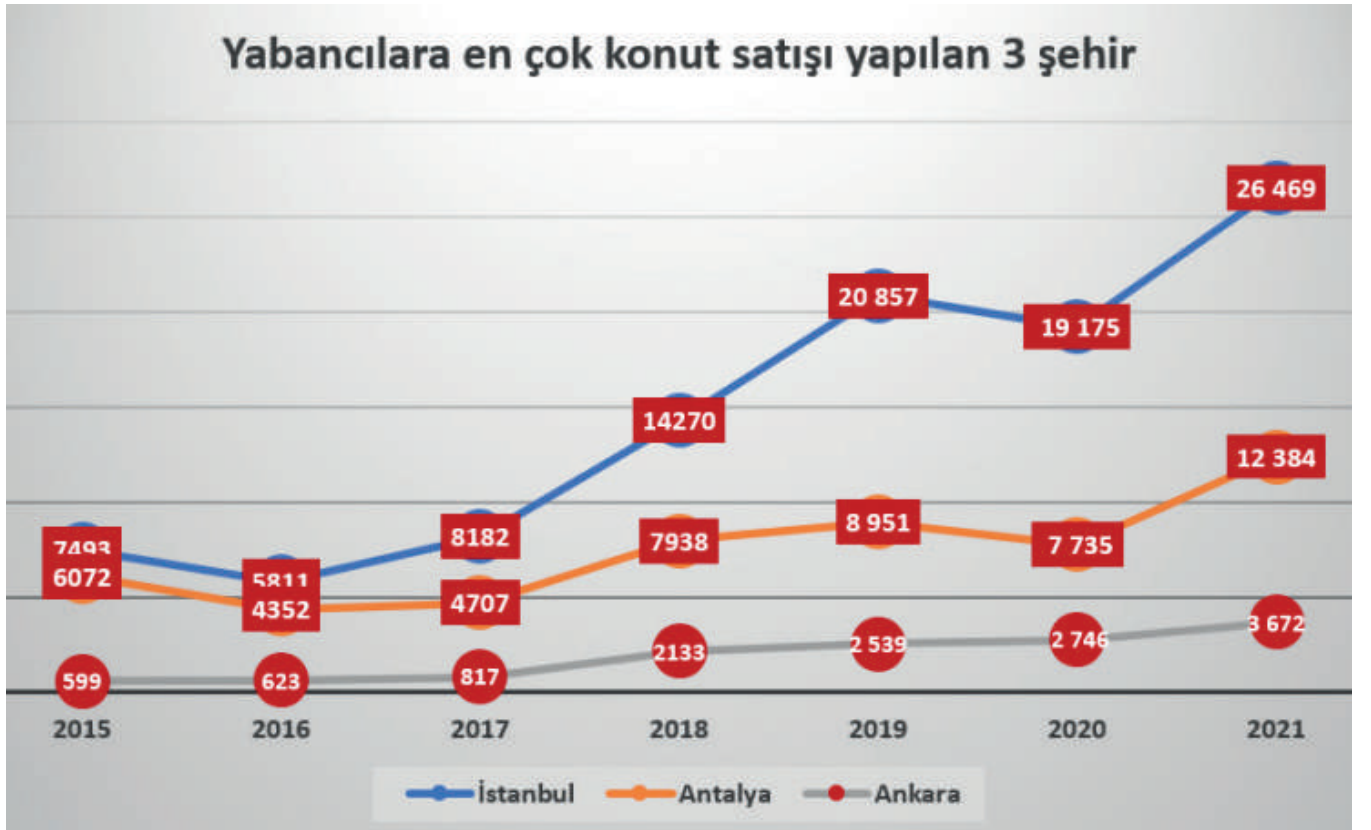
Turizm danışmanı Akın Kavi, Türkiye'de birçok farklı milletten insanın yatırım amacıyla gayrimenkul satın aldığını ve haliyle bunların ülkenin ekonomisine katkı sağladığını söyledi. Akın Kavi yabancılara mülk satışının kontrollü yapılmaması durumunda gelecek kuşakların sorun yaşayabileceğini ifade etti. Akın Kavi örnek olarak Antalya bölgesinde Ruslar ve İranlıların, Trabzon bölgesinde Arapların, Muğla bölgesinde İngilizlerin sürekli gayrimenkul aldığını ve ilerde yabancılara çokça konut satışı yapılan bu şehirlerde kültürel açıdan sorunların yaşanabileceğini söyledi. Kavi bu şehirlerde kültürler arası ya da etnik gruplar arası çatışma çıkma olasılığının yüksek olduğunu belirtti.

Uyruklarına göre yabancılara konut satış sayıları

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	TOPLAM
Irak	4228	3036	3805	8205	7 596	6 674	8 661	42205
İran	744	664	792	3652	5 423	7 189	10 056	28520
Rusya	2036	1224	1331	2297	2 893	3 078	5 379	18238
S. Arabistan	2704	1886	3345	2718	2 208	679	Veri yok	13540
Kuveyt	2130	1744	1691	2199	1 903	1 231	1 791	12689
Afganistan	656	1205	1078	2084	2 191	1 929	2 762	11905
Almanya	869	714	772	1866	1 723	1 265	2 358	9567
Azerbaycan	815	610	942	1250	1 191	1 279	1 517	7604
Kazakistan	540	380	334	542	776	1 171	2 090	5833
Yemen	231	Veri yok	390	851	1 564	1 181	1 332	5549

Yabancılara en çok konut satışı yapılan 3 şehir

Yabancı futbolcu kuralı yapboza döndü

Haber Üsküdar - Ahmet Kenan Çelik ve Eren Bilaloğlu

Her şey 1951 yılında başladı. Sabah gazetesinde 2012'de yayımlanan bir habere göre, İstanbul'daki Adalet futbol kulübünün zeytinyağı tüccarı olan başkanı Sadri Bey, İtalya'dan alacağına karşılık olarak Arjantinli Oscar Garo isimli futbolcuyu transfer eder. Türkiye futbol takımlarına transfer edilen ilk yabancı futbolcu olan Oscar Garo'nun herhangi bir maça çıkıp çıkmadığına ilişkin internet kaynaklarında bilgi yok. Rivayet odur ki, hiç maç oynamadan kaçıp gitmiş. Kendisi hakkında bulabildiğimiz tek fotoğraf aşağıda yer alıyor. O yıllarda çıkarılan futbol yönetmeliğine göre futbol takımları sadece 1 yabancı futbolcu oynatabilmektedir. Elimizde, o yıllarda başka futbol takımlarının kimleri transfer ettiğine ilişkin de bir bilgi yok.

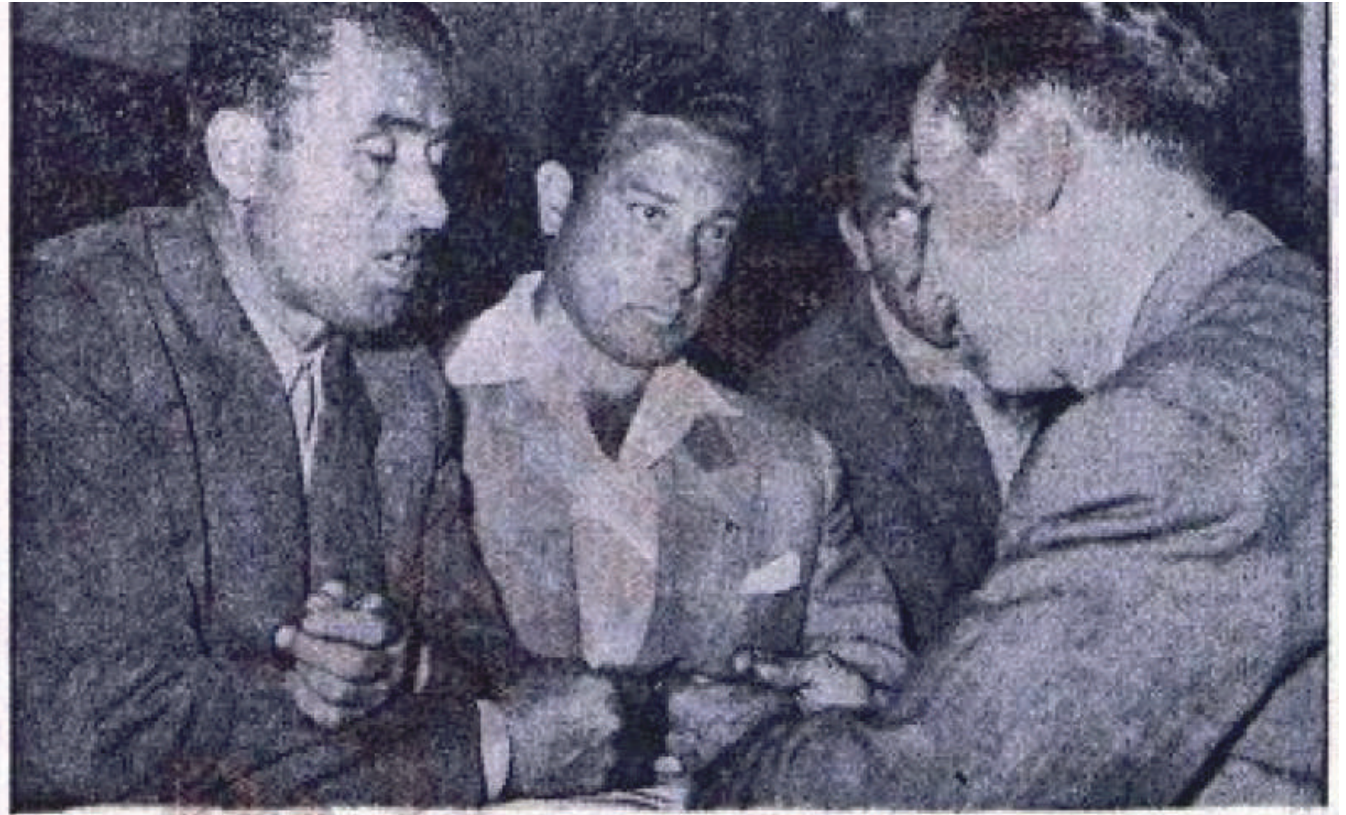
Yabancı futbolcu kuralı tam 13 kez değişti, 14. ve 15. yolda

Süper Lig takımlarının sahip olabilecekleri yabancı oyuncu sayısı 1966 yılında ikiye çıkarılmış ve tam 23 yıl bu şekilde devam etmiş ancak ne olduysa olmuş ve 1989 yılından itibaren kurallar sık sık değişmeye başlamış. Değişik kaynaklardan topladığımız bilgilere göre yabancı futbolcu kuralı bugüne kadar tam 13 kez değişmiş.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun 2021-2022 futbol sezonu için aldığı 8+6 kuralına ilaveten yine aynı kararda 2022-2023 sezonu için 7+5, 2023-2024 sezonu için de 6+4 kuralını uygulayacağı açıklandı.

2000li yıllarda Süper Ligi Brezilyalılar domine etti

2000-2001 futbol sezonunda süper ligdeki yabancı futbolcu sıralamasında ilk sırada 16 futbolcu ile Almanya, ikinci sırada 15 futbolcu ile Sırbistan gelirken, Brezilya 14 futbolcu ile üçüncü sıraya çıkmıştı. Brezilya bir önceki sezonda da 8 futbolcu ile dördüncü sırada idi. Ancak 2001-2002 sezonunda 21 futbolcu ile birinciliğe yükselen Brezilya, birinciliği bir daha hiç kaptırmadı. Rekor 2008-2009 yılında 40 futbolcu ile kırıldı. Süper Lig'in son 5 sezonundaki yabancı futbolculara bakıldığında, ortalama 33 futbolcuyla açık ara önde olan Brezilya'yı Nijeryalı ve Fransız futbolcular izliyor. Bu iki ülke ortalama 13.4 futbolcuyla Süper Lig takımlarına katkı yapıyor. Ardından ortalama 12 futbolcuyla Senegal ve Portekiz, 10 futbolcuyla Bosna-Hersek, 9.8 futbolcuyla Fas, 9.4 futbolcuyla Gana, 8.6 futbolcuyla Almanya ve 7.4 futbolcu ortalamasıyla Hollanda geliyor.

ARJANTINLI RESMEN ADLETLİ OLDU

Adalet kulübünün Arjantinli futbolcusu Oscar Garro'nun Portekiz Federasyonundan bonservisi gelmişti. Adalet kulübüyle evselden tanışmış olan Oscar'dan Adaletli idareci Fahri Souzerle beşer önce Çarşamba'da Adaletli kulübüne de Batı'da başkanı Sadri Bey'in de...

126 ülkeden 2575 yabancı futbolcu

Futbol istatistikleri yayımlayan transfermarkt.com.tr sitesinde 1986-1987 sezonundan itibaren Türkiye Süper Ligi'nde oynayan yabancı futbolculara ilişkin bilgiler bulunuyor. Bu çerçevede yaptığımız araştırmada, Türkiye Süper Ligi'nde tam 126 farklı ülkeden 2575 futbolcunun oynadığı görülüyor. Listenin başında tahmin edileceği gibi Brezilya yer alıyor. Bugüne kadar Brezilyalı 303 futbolcu Süper Lig'de oynadı. Bu ülkeyi 117 futbolcu ile Almanya, 103 futbolcu ile Sırbistan izliyor.

Teknik direktörler yabancı kuralına tepkili

En son 2021 yılında kural değiştiğinde Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir şunları söylemişti: "Birçok maçta birçok takım 11 yabancıyla sahaya çıktı. Hiçbir Türk futbolcuya önem vermediler... Sahada 8'den fazla yabancı istemiyoruz. Buna karar verirken geçmiş yıllara baktık. Geçen sezon ortalama 7.2 yabancı oynatılmış. 20 takım içinde birçok kulüp 8+6'nın uygun olduğunu düşünüyor. Biz bu kararı bir yıl önce almıştık. 3 yıllık bir periyotta uygulayacaktık. Uzun zaman çalışmalarla aldığımız bir karardı. Pandemi nedeniyle kararımızı bir yıl erteledik. Biz Türk sporcusuna, Türk futbolcusuna değer verilmemesini istiyoruz."

Fatih Terim (Galatasaray): "Oyuncuyu yabancı-yerli diye ayıramazsınız"

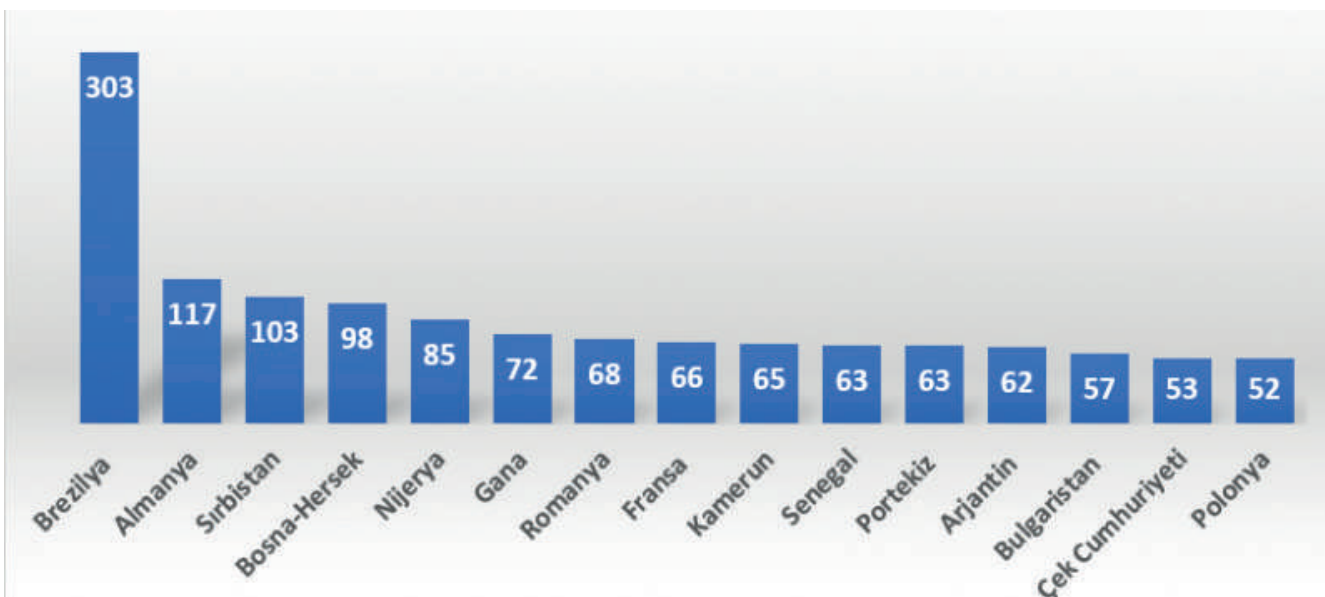
Karar çıktığında Galatasaray futbol takımının teknik direktörü olan Fatih Terim karara tepki göstermişti: "Diyorlar ki 'Çok yaşlı oyunculara gereksiz paralar veriliyor'. Kardeşim, kulübün tasarrufu seni ne ilgilendirir? UEFA karışmıyor, 'Uymazsan ceza veririm' diyor. Kulüplerin ikna olması lazım. Ortak konsensüs sağlayarak kararı almak lazım. Bu, Türk futbolcularına zarar veren bir hadise değildir asla. Oyuncuyu yabancı-yerli diye ayıramazsınız. Ben geçen sene aşağı yukarı 10-11 Türk'le oynadım, yabancı serbestti. Parayı kulüplerin verdiği bir yerde kararı da onların vermesi gerekir. Bunun için UEFA ve TFF'nin kriterleri var zaten. Sattığınız kadar almanın ne kadar zor olduğunu gelin bize sorun. Ben, 'bu kadar fazla yabancı olduğu zaman Türk oyuncusu yetişmiyor' anlayışına hiçbir zaman inanmadım ve buradan zarar görecektir olan da bendim o dönem. Biz 2016'ya gittik. AB vatandaşlarının zaten dolaşımının serbest olduğu Avrupa'da yabancı oyuncular serbest."

Sergen Yalçın (Beşiktaş): "Yabancı kuralı anlamsız"

Beşiktaş teknik direktörü Sergen Yalçın, yabancı kuralını şu sözlerle eleştirdi: "İyi bir yerli oyuncu almamız lazım. Çünkü malum, yabancı kuralı. Dünyada başka yerde var mı bilmiyorum. Anlamsız kural. Bugün Batshuayi'yi oyuna alırken işte yerli oyuncu koymak zorundayız. Bu yabancı kuralı çok anlamsız. Çok doğru bulmuyorum."

İbrahim Üzülmaz (Ankaragücü): "Kaos olacağını söyleyebilirim"

Ankaragücü Teknik Direktörü İbrahim Üzülmaz, yabancı kısıtlamasının kaosa neden olacağını söyledi: "Yabancı kriteri konusunda şunu söylemeliyim. Bizim bu süreçte Avrupa'ya giden çok fazla gitti milli oyuncumuz oldu. Çok futbolcumuz yurt dışına gitti. Yabancı sayısına takılmamak lazım. Belli kriterler konabilir ama kısıtlayarak da çözüme kavuşamayız. Yabancıyı kısıtlayacağız yerli oyuncuların fiyatı artacak."

EuroLeague Women’de ilk işitme engelli kadın basketbolcu: Çağla Nur Uzundurukan

Haber Üsküdar – Abdullah Şaşkın

Çağla Nur Uzundurukan, işitme engeli nedeniyle çocukluk yıllarında zor zamanlar yaşamış ama içindeki spor sevgisi ile kendini spor alanında kanıtlamış bir sporcu. Tüm engellere rağmen azmi ile kariyer basamaklarını hızla tırmanan Çağla Nur Uzundurukan, EuroLeague’de mücadele eden ilk işitme engelli kadın basketbolcu olarak da adını tarihe altın harflerle kazımayı başardı. Uzundurukan, daha uzun süreler Avrupa sahnesinde boy göstermek ve daha fazla başarıya ulaşmak için çalışmalarını sürdürüyor.

Başarının sırrı, her ne olursa olsun disiplin içerisinde çok çalışmaktan geçer. Hedeflere birer birer ulaşmak da yaşam amacının ta kendisidir. Engeller insanı aşağıya çekmeye çalışsa da pes edilmediği sürece yapılamayacak hiçbir şey yoktur. Çocuk yaşlarda farkına vardığı işitme engeline rağmen spordan bir an olsun vazgeçmeyen Çağla Nur Uzundurukan da verdiği mücadelenin ve çalışmanın karşılığını alan en iyi örneklerden biri. Uzundurukan, elde ettiği başarılar ve EuroLeague Women’de ilk işitme engelli kadın basketbolcu olması ile öne çıkıyor.

“İşitme engelimi doğuştan mı yoksa sonradan mı oldu bilemiyorum”

Çağla Nur Uzundurukan, 19 Ekim 2000’de dünyaya geldi. Ev hanımı bir annenin ve fizik öğretmeni bir babanın üç çocuğundan en büyüğü olan Çağla Nur Uzundurukan, ilkokul yıllarında başarısız bir öğrencilik dönemi yaşadı. Bu başarısızlığın altında yatan nedeni ise öğretmenin dikkati sayesinde öğrendi. Duymadığı için başarısız olduğunu anlayan Uzundurukan, o süreci şöyle anlatıyor: “İlkokuldayken derslerimde başarısızdım. Öğretmenlerimden biri, duyma konusunda sorun yaşadığımı fark etti. Ardından aileme söyleyip odyometri testine girdim. Test sonucunda ise duyma kaybım olduğu ortaya çıktı. İşitme engelimi doğuştan mı yoksa sonradan mı oldu henüz ben de bilemiyorum ve duyma kaybımın ne kadar olduğunun bilgisini maalesef kimseye veremiyorum. Ben ve ailem bu engelimi fark ettiğimiz zaman 10-11 yaşlarındaydım. Ortaokula geçtiğim zaman cihaz kullanmaya başladım ve sonrasında duymama sorunu ortadan kalktı. Ondan sonraki süreçte derslerim düzelmeye başladı. Lise hayatım da ortaokuldaki dönemim gibi başarılı bir şekilde devam etti ve 2018 yılında liseyi bitirdim. O yıl üniversite sınavına girerek İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakül-

tesi’ni kazandım ve şu an son sınıf öğrencisiyim.”

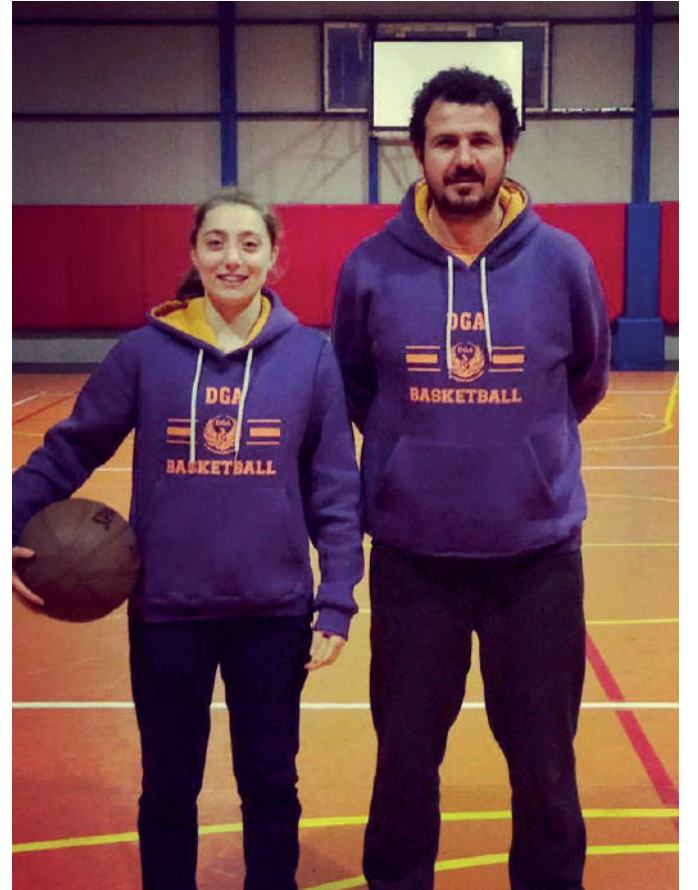
“Bu benim için inanılmaz gurur vericiydi”

Çağla Nur Uzundurukan, hayatını değiştiren basketbol ile İstanbul Üniversitesi’nde okuduğu yıllarda tanıştı. Ardından Dostluk Spor’a transfer oldu. O dönemki hocası ve şimdilerde menajeri olan Davut Güngör’ün de desteği ile ilk profesyonel maçına çıktı. “İlkokul yıllarımda erkeklerle sokakta futbol oynuyordum. Sporu dal fark etmeksizin seviyordum ve küçük yaşlarda benim neşe kaynağım oluyordu. Ailem beni evime yakın, Avcılar’daki İstanbul Üniversitesi’nin spor okuluna götürdü. Bu uzun spor serüvenim de öyle başladı. Ardından Dostluk Spor’a geldim ve hayatımın değişmesine neden olan ilk adımı burada attım. Profesyonel sporcu olma yolcuğuna Dostluk Spor’da Davut Güngör’ün bana verdiği desteklerle erken yaşta çıktım. Henüz 15-16 yaşlarında altyapıda oynarken Davut abi beni bireysel olarak çalıştırmaya başladı. Hem bana çok inanıyordu hem de benim durumumda olan kızlara ve erkeklere rol model olacağımı anlatarak beni motive ediyordu. Davut Abi A takım antrenörüydü, aynı zamanda da altyapılardan sorumluydu. Beni erken yaşta tecrübeli ablaların olduğu sahneye alacağını ve benim çok şey başaracağıma inandığını anlattı. A takımda ilk kez Dostluk Spor’da Davut Güngör ile birlikte antrenmanlara ve maçlara çıktım. Dostluk Spor’da A takım kadrosuna alıp özel olarak çalıştırmış ve gelişmem için birlikte çok emek harcamıştık” diyerek spora başlama hikâyesini anlatıyor ve unutamadığı maç gününü şu şekilde aktarıyor: “Maç günü gelmişti ve o gün, benim ilk kez A takım ile maça çıkacağım gündü. Maçımız ligde Düzce Belediyesi ile olacaktı. İlk maçımıza gittiğimde çok heyecanlıydım ve o an benim için atmosfer bambaşkaydı. Bu deneyimi sevgili abim ve aynı zamanda danışmanım olan Davut Güngör ile birlikte yaşadım. Sınamaların ardından sporcuların isimleri anons ediliyordu ve tribünler doluydu. Maça başlarken kadrolar sayıldı ve ardından benim adım okundu: Çağla Nur Uzundurukan. Bu benim için inanılmaz gurur vericiydi. İlk maçım olduğu için aynı zamanda içimde büyük bir heyecan vardı. Maç başlamıştı. Takım olarak ilk maçın da verdiği heyecanla istediğimiz gibi oynayamıyor ve yeniliyorduk. Ablalar sahada iyi performans göstermelerine rağmen sayı atamıyorduk. Bir anda Davut abi beni çağırdı ve sahaya girdim. Maç kritikti ve ben artık sahadaydım. Sonrasında maçın sonuna kadar mücadelemizi sürdürdük ve hem benim için hem de takımım için harika bir maç oldu. Davut abi bana maçta uzun süreler yer verdi ve 20 sayı geriden geldik. Bu müthiş geri dönüş ile ilk maçımızı uzatma dakikala-

rında kazandık. Ben de maçta uzun süre oynayarak özgüvenimi ve takımdaki arkadaşlarımla güvenini kazanmış oldum.”

“En büyük destek Davut abi ve ailemden”

Çağla Nur Uzundurukan, çevresindeki tüm olumlu ve olumsuz tepkilere rağmen ailesinin de desteğiyle hedefleri doğrultusunda disiplinli bir şekilde çalışmaya devam ediyor. Profesyonel kariyerindeki antrenman süreçlerini ve çalışma metotlarını anlatan Uzundurukan, “Çocukluğumda çok hiperaktif biri olduğum için özellikle ailem hep arkamda durdu, hâlâ da arkamda tabii ki. Oyun oynamayı ve hareket etmeyi çok seviyordum ve yine de bunu sevmekten vazgeçmiyorum. En büyük desteği ailemden ve Davut abiden alıyorum. Çevremdeki insanların anlayışı ve kendime olan inancımla birlikte sevdiğim işte profesyonel olarak devam ediyorum. Antrenmanlarım sürekli ve tempolu oluyor. Önceleri neredeyse haftanın 5-6 günü antrenmanlara gidiyordum. Antrenmanlardan önce ve sonra bireysel çalışıyordum hatta antrenman olmadığında bireysel eğitimlere devam ediyordum. Profesyonel olduğum zamanlarda da ve şu an da aynı,

çoğunlukla 6 gün antrenman ve 1 gün maç yapıyorum. Sevdiğim işi yaptığım için çok keyif alıyorum” diyerek spor sevgisini gözler önüne seriyor.

“Her antrenmanımda çalışmaya ve her maçımı kazanmaya odaklanmış durumdayım”

Gelen tepkiler üzerine basketbolu bırakma sürecine giren ancak pes etmeyip ne olursa olsun basketbola devam ettiğini dile getiren Çağla Nur Uzundurukan, maçlara çıkmadan önce her zaman dua ediyor. Hedefleri uğruna pes etmeyen ve başarmak için elinden gelenin en iyisini yaptığını vurgulayan Uzundurukan: “Bilirsiniz, hayatta bazen pes edeceğiniz nedenler ve sonuçlar olur. Basketbolu bırakma noktasına gelmiştim, bu maalesef oldu. Bana şans verilme sürecinde de hâlâ sıkıntılar yaşıyorum. Süper lige geldiğimde üzülerek söylüyorum ki aşağılayarak hakaret eden insanlar oldu. Fakat basketbolu bırakmadım. Bu süreçleri yaşadığım için arada bırakmak istemişim ama iyi ki bırakmadım diyorum. Ben hayattan hiçbir zaman umudumu kesmedim ve kesmeyeceğim. Her antrenmanımda çalışmaya ve her maçımı kazanmaya odaklanmış durumdayım. Maçlara çıkmadan önce dua etmeyi hiçbir zaman eksik etmem. Çalışırım ve karşılığını çalıştığım kadar alırım. Pes etmeyip, sevdiğiniz işte başarılı olduktan sonraki verdiği başarı tadı hoşuma gidiyor. Kendime inanmayı ve çalışmayı asla bırakmayacağım. Hayal kurun ve hayalinizin peşinden gidin. Her gün bir hayal ve hedefle uyanın ve hayatınıza devam edin. Hayallerinize ulaşmak için azimli bir şekilde çalışın. Yılmayın, vazgeçmeyin, bir konuma geldiğinizde yetinmeyin ve daha iyisi için yeni hedefler koyun” sözleriyle de önemli tavsiyelerde bulunuyor.

“Cihazın yokluğu atmosferin enerjisine engel değil”

Takım içinde ve günlük hayatta iletişim kurma konusuna da değinen Çağla Nur Uzundurukan, maçlar sırasında kulağına taktığı cihaz ile takım arkadaşları ile iletişim kuruyor. A Milli Takım’da ise işaret diliyle arkadaşları ile iletişimi sürdüren Uzundurukan, seyircileri duymakta sorun yaşamadığını ve onların enerjisi ile

sahada en iyi performansını ortaya koymaya çalıştığını şu sözlerle anlatıyor: “Maçlarda cihaz kullandığım için takım arkadaşlarımla ve antrenörlerimle normal konuşarak anlaşabiliyorum. İşitme Engelliler Milli Takımı’nda ise işaret dili ile anlaşıyorum ve hiç zorluk yaşamıyorum. Maç esnasında seyircileri duymakta güçlük çekiyor olsam da seyircilerin yaşattığı atmosfer ve verdikleri destek heyecan verici ve çok güzel. Bu çok hoşuma gidiyor.”

“Neden kadınlar da başaramasın ki?”

Basının kadınların kazandıkları başarıları duyurmakta önemli bir görevi olduğunu savunan Çağla Nur Uzundurukan, toplumda göz ardı edilen kadınları ve bunun ardında yatan ekonomik nedenleri şöyle açıklıyor: “Toplumda kadınlara karşı bir önyargının söz konusu olduğunu düşünüyorum. Öncelikle kadınlara yönelik ülkemizde pozitif ayrımcılık diye bir şey var. Birçok alanda kadınlara fırsat verilmediği için çıktığını düşünüyorum. Her iş kolunda, her meslekte, her spor branşında, her sanat alanında kadınlara eşit fırsat verilmeli. Kadın annedir ve sorumluluğu büyüktür ama bir kadın mükemmel çocuk yetiştirebiliyorsa mükemmel işler de başarabilir. Basına da bu konuda önemli bir rol düşüyor. Bizim merhametli, çalışkan, özverili, azimli ve sabırlı Türk kadınları her şeyi başarırlar. Ama kadınların başarıları görmezden geliniyor. Herkes erkekler daha iyisini yapar diyor. Tabii ki bunu doğru bulmuyorum. Örneğin, işitme engelliler olarak takım sporlarında ABD’yi yenen ilk kadın basketbol takımı olduk. Türk kadın basketbolcu olarak bunu söylemek istiyorum. İşitme Engelliler Basketbol Takımı’nın başarılarını neden herkes görmezden geliyor? Destek ve sponsor neden yok? Ne yazık ki burada futbola öncelik var. Basketbola biraz yatırım yapılırsa, gelecek nesillerin sportif başarılarının yanı sıra birçok alanda da ülkesine faydalı, eğitilmiş bireylerin yetişmesine öncülük edilmiş olunacaktır. Özellikle kadın basketbolunu destekleyen kurumların artması gerekir. Bu konuda BOTAŞ iyi bir örnektir. Geçmişte Erdemir vardı. Belediyelerin de kadın sporlarına önderlik etmesinin önemli olacağına inanıyorum.”

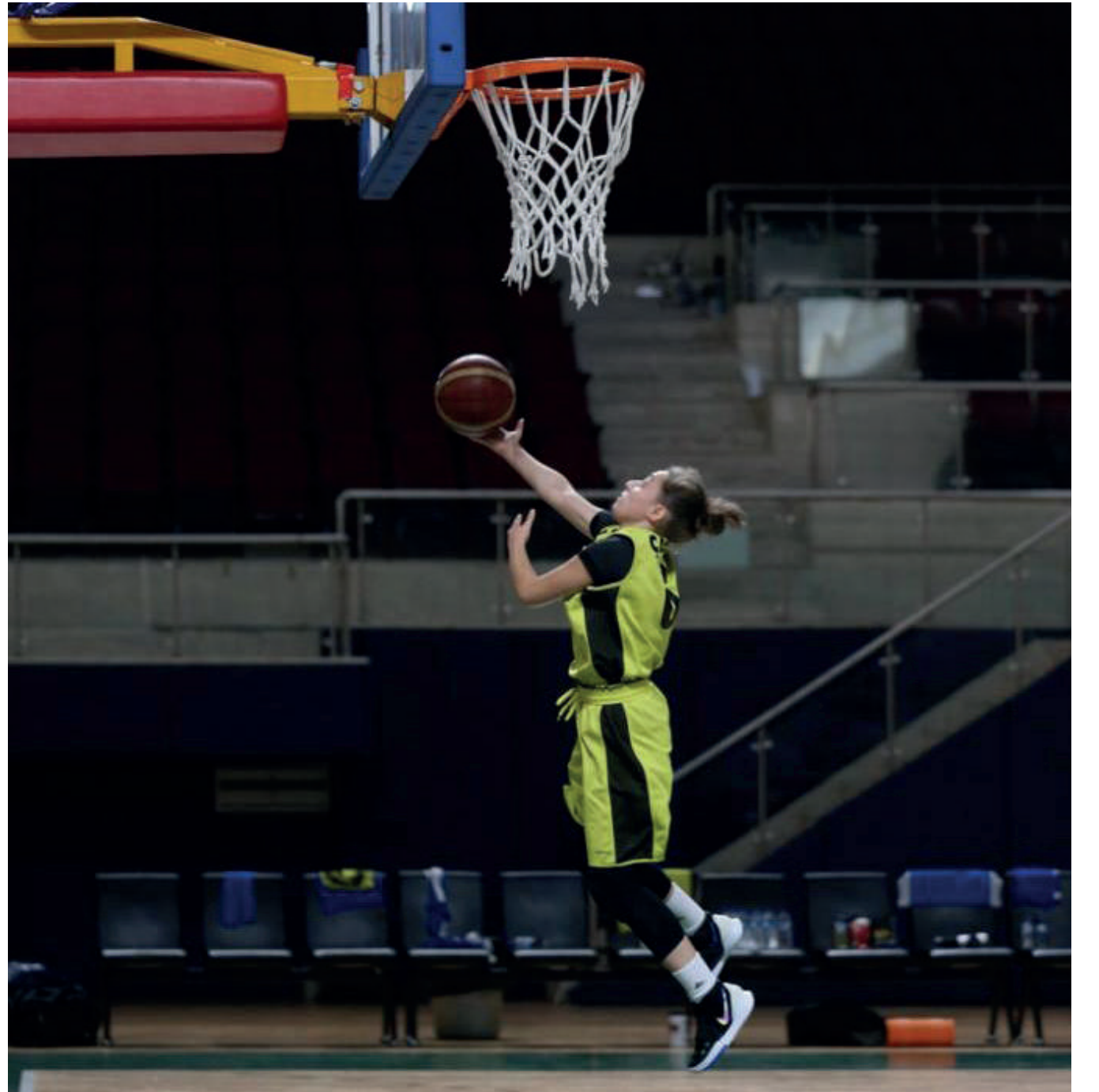
“EuroLeague Women’de tarihe geçtim”

Özgeçmişinde Olimpiyat, Avrupa ve Dünya dereceleri

bulunan Uzundurukan, 21 yaşında olmasına rağmen elde ettiği başarıları şu şekilde sıraladı: “Kariyerime İstanbul Üniversitesi’nde başladım, Dostluk Spor, Mersin Üniversitesi, İzmit Belediye Spor ile devam ettim. Şu anda basketbola başladığım kulübüm olan İstanbul Üniversitesi’nde oynuyorum. Ülke ve Dünya genelinde başarılarım var. Süper Lig senemde EuroLeague Women’da oynayarak Dünya tarihine geçtim. 2017 yılında İşitme Engelliler Milli Takımı’nda olimpiyat 5’liği ve U20’de Avrupa Şampiyonluğu yaşadım. İlk ödülüm olan ‘En İyi 2 Numaralı Oyuncu’ ödülünü aldım. 2018 yılında U21’de Dünya 4’sü olduk ve ‘Dünyanın En İyi 1 Numaralı Oyuncusu’ ödülünü kazandım. 2019 yılında Dünya 4’lüğü yaşadık ve tarihte ilk kez ABD’yi yenen ilk ve Türk İşitme Engelliler Kadın Basketbol Takımı olduk. Son olarak 2021 yılında Avrupa 4’lüğüne elde ettik. Şu an ise 1-15 Mayıs 2022 tarihlerinde gerçekleşecek olan Olimpiyat Oyunları’na hazırlanıyoruz” dedi.

“Hedefim 2022’de altın madalya olacak”

EuroLeague tarihine geçmesi hakkında duygu ve düşüncelerini dile getiren Uzundurukan, yaşadığı zorlukların ardından menajeri Davut Güngör ile yaptığı çalışmaları ise şu cümleler ile özetliyor: “Bir ilki gerçekleştirmek elbette muhteşem bir histi. Hayallerime ulaşmak için uzun ve yorucu bir yol kat ettim ve kat etmeye de devam ediyorum. Bu başarımın yeterince takdir edildiğini ne yazık ki düşünmüyorum. Daha çok destekleneceğime inanıyordum. Fakat kulüpler, antrenörlerin benimle anlaşamayacaklarını düşündükleri için şans vermiyorlar. Bu tür konularda farkındalık oluşturmak ve yanlış düşünce yapısını kırmak için DG Akademik bünyesinde Davut Güngör’ün yapmış olduğu ‘Fırsat Eşitliği’ projesine başladık. Gelecek açısından bu projemiz için çok umutluyum. Kişisel olarak ilk hedefim ise 2022 Olimpiyatları’nda ülkemize altın madalya getirmektir. Sonrasında ise Süper Lig’de yeniden oynayabilmek ve orada kalıcı olabilmek, benim süregelen hedeflerimden bir tanesidir. Üç büyüklerde de oynamak istiyorum. Basketbol hayatım bittikten sonra ise DG Akademik ile çocukların gelişmesi, özel gereksinimli bireylerin sporla sosyalleşmesi ve fırsat eşitliği için çalışmalar yapmayı planlıyoruz. Bunların haricinde işitme engellilerde Basketbol Federasyonu Başkanı olmak istiyorum.”

Süper Lig'in en değerli 100 futbolcusundan 75'i yabancı

■ Haber Üsküdar – Yusuf Can Ulucak – Harun Reşit Kork

2021-2022 sezonunda yürürlüğe giren 8+6 yabancı futbolcu kuralı çerçevesinde Süper Lig takımlarında 289 yabancı futbolcu top koşturuyor. Bu haber kapsamında öncelikle futbolcu ve takımların piyasa değerlerini inceledik ve ardından Metin Uzun (Küçük Metin) ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Süper Lig'de piyasa değeri en yüksek 100 futbolcunun 75'i yabancı

Transfermarkt.com.tr sitesinde yer alan bilgilere göre, Süper Lig'in piyasa değeri 921.95 milyon avro. Bu ligde 2021-2022 sezonunda oynayan toplam 586 futbolcunun 289'u (%49) yabancılardan oluşuyor. Piyasa değerleri açısından, yabancı oyunculara ödenen transfer ücretleri dudak uçuklatıyor. Sitede verilen bilgilere göre, piyasa değeri en yüksek 100 futbolcunun 75'i yabancı. Süper Lig'deki en pahalı 75 yabancı futbolcunun piyasa değeri 379.9. milyon avro iken; 25 yerli futbolcu 149.6 milyon avro değerinde.

Süper Lig'in en pahalı futbolcusu, Trabzonspor kalecisi Uğurcan Çakır

Transfermarkt.com.tr sitesinde yer alan bilgilere göre Trabzonspor kalecisi Uğurcan Çakır'ın piyasa değeri 17 milyon avro olarak belirlenmiş. Bu rakam, Süper Lig takımlarından Altay'ın toplam değerinden daha fazla. Uğurcan Çakır'ı 15 milyon avro değerindeki Atilla Szalai (Fenerbahçe), Miralem Pjanic (Beşiktaş), Marcao (Galatasaray) ve Altay Bayındır (Fenerbahçe) izliyor.

En pahalı takım ile en ucuz takım arasında tam 8 kat fark var

Süper Lig'in piyasa değeri en yüksek takımı Fenerbahçe. Fenerbahçe'nin 15 Ocak 2022 verileriyle piyasa değeri 131 milyon avro. Bu takımı 111.68 milyon avro ile Beşiktaş, 103.75 milyon avro ile Galatasaray, 102.58 milyon avro ile Trabzonspor izliyor. Listenin son sırasında 16.08 milyon avro ile Altay yer alıyor. Listeye göre, dört büyük kulüp ile diğer kulüpler arasında ciddi bir uçurum var.

"Yabancı futbolcu fazlalığı diye bir şey yoktur"

Bu haber kapsamında Beşiktaş'ın Küçük Metin lakaplı eski futbolcusu ve günümüzde teknik direktörlük yapan Metin Uzun ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Hem altyapı eğitimi almış eski bir futbolcu, hem de Beşiktaş J.K altyapısı da dahil olmak üzere, daha çok altyapılarda çalışmış bir teknik direktör olarak, genç Türk futbolcuların A takımlarındaki ve altyapılarındaki yabancı futbolculara olan bakış açısı nasıldır?

Benim zamanımdaki altyapı ile şu an var olan altyapı sistemi arasında çok ciddi farklar bulunmaktadır. Benim zamanımda, bahsettiğim yıllar 90'lı yıllar, A takımda bile bir elin parmağını geçmeyecek kadar yabancı uyruklu futbolcu vardı. Ancak şu zamana baktığımızda, tabii ki bu zamanı değerlendirirken eski bir futbolcu olarak değil de halihazırda bir teknik adam olarak cevap vermem gerekirse, özellikle Beşiktaş altyapısında çalışırken futbolcularım o dönem A takımda olan Ricardo Quaresma ve Simao Sabrosa'yı çok yakından takip edip örnek alırlardı. Bu söylediklerimden şunu belirtmeye çalışıyorum. Bizim zamanımızda örnek alacak fazla yabancı futbolcu Türkiye'ye gelmezdi. Ancak şu zamanda hem Süper Lig'de hem de 1.Lig'de çok iyi yabancı uyruklu futbolcular bulunmakta. Bunlar da hem A takımdaki genç oyunculara hem de altyapıdaki oyunculara ciddi anlamda katkı sağlamakta ve örnek teşkil etmektedir.

Yabancı futbolcu fazlalığı, ülke futbolunu geriye götürür mü? Yabancı futbolcu sayısı ile milli takım başarısı arasında bir ilişki var mıdır?

İlk olarak şuna değinmek isterim ki; yabancı futbolcu fazlalığı diye bir şey yoktur. İyi futbolcu ya da kötü futbolcu vardır. Meslektaşlarım olarak kötü demek istemem fakat takıma katkı sağlamayan futbolcu vardır demek daha doğru olur. Bundan ötürü yabancı futbolcular iyi ise hiçbir ülkeyi geriye falan götürmez, hatta bizim ülkemiz de dahil olmak üzere her ülkenin yerli futbolcularını daha da ileriye taşır. İkinci olarak ise, yabancı futbolcu sayısını azaltma ile ya da arttırma ile milli takım başarıları arasında bence hiçbir orantı yoktur. Hatta bu bizim ülkemizde gündeme gelen bir saçmalıktan başka bir şey değildir. Böyle şeylerin kararını futbol adamlarının vermesi daha doğrudur. Şu an sorduğunuz sorunun kanıtı zaten Avrupa liglerinde ve bu ligleri yöneten

ülke federasyonlarının milli takımlarındaki başarı oranlarından ve liglerindeki yerli ya da yabancı oyuncu oynatma, bulundurma zorunluluğu polemiklerini gündeme getirmeden devam ettirmelerinden anlayabiliriz.

Hem Beşiktaş gibi Süper Lig'in büyük kulüplerinden birinde hem de alt liglerde oynamış eski bir futbolcu olarak Süper Lig ve alt liglerde yabancı futbolcuların sportif ve sosyal hayatları genelde nasıl geçiyordu, Türk futbolcuların bu yabancı futbolculara olan bakış açısı nasıldı?

Beşiktaş A takımına çıktığımda, açık söylemek gerekirse yeni ortama alışmaya çalışan bir futbolcu gibi, ben de A takıma alışmaya çalışıyordum. Takıma alışmaya çalışırken de yabancı futbolcular da dahil olmak üzere hem futbol hayatlarını hem de sosyal hayatlarını yakından gözlemleme fırsatı buluyorsunuz. Yabancı futbolculardan şu an aklımda kalan Osvaldo Nartallo'yu söyleyebilirim. Kendisi işin aslı çok yetenekli bir futbolcu değildi ancak iyi bir golcü idi. Beşiktaş'ta çok fazla oynayamadı. Hakeza Avrupa'da da çok fazla oynamadı. Benim gözlemlediğim kadarı ile Türkiye kariyerinin ve Avrupa kariyerinin kısa olmasının sebebi, yoğun sosyal hayatı ve bu yoğun sosyal hayatın tam tersi oldukça kısıtlı, çalışmaktan uzak bir futbol hayatından ötürü olduğunu söyleyebilirim. TFF 1. Lig'de oynadığım dönemlerde bizde iki tane yabancı uyruklu futbolcu vardı. Onlar da zaten genel anlamda tesislerde kalan ve sosyal hayattan uzak futbolculardı. Tabii ki bunu şuna da bağlayabiliriz, Türkiye'de yerli olduğu gibi yabancı futbolcular açısından da kalite bakımından, Süper Lig ile TFF 1.Lig arasında çok ciddi bir kalite farkı var. Bu iki lig ile Türkiye'nin alt ligleri arasında zaten bir uçurum olduğunu söylemek çok yanlış olmaz. Ben Beşiktaş A takımında oynarken, oynadığım dönem itibarıyla de zaten aile havası içerisinde bir takım vardı. Takımda yabancı futbolculara da oldukça sıcak ve samimi bir yaklaşım gösteriliyordu. Yabancı futbolcuların sportif hayatları daha çok Fulya Tesisleri'nde, sosyal hayatları ise daha çok yaşlı yerli futbolcuların yönlendirmeleriyle, onlarla birlikte, bazen de aileleriyle birlikte geçmekteydi.